దుష్టులు దురాగతాలు!

కె. శివరామ్

ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ మ్రోగింది.

ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ ఇంకా ప్రబలం కాలేదు. మార్కెట్టుకు రాలేదు. ఈ ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్‌కు తీగలతో పనిలేదు. డయల్ చేయవచ్చు.

ఇటువంటి ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ డిటెక్టివ్ యువరాజ్ దగ్గరున్నది. ఇంకా దేశంలో కొందరు ఉన్నతాధికారులవద్ద, ఉన్నతోద్యోగులవద్ద వున్నవి.

డిటెక్టివ్ యువరాజ్ రిసీవరందుకుని, "హల్లో! యువరాజ్ స్పీకింగ్!" అన్నాడు.

"నేను ధనార్జనరావుని మాట్లాడుతూంట!" అని వినబడింది.

"ఏమిటి విశేషం?" అనడిగాడు యువరాజ్.

"హోమిసైడ్ స్క్వాడ్, ఫోటోగ్రాఫర్లు, సర్జన్ నేను అందరూ ఇలియట్స్ రోడ్ కార్నర్‌లోవున్న శివాలయం వద్ద కెళ్లుతున్నాము. అతిభయంకరంగా, దారుణంగా ఓ హత్య జరిగిందట! నేనిపుడు జీపులో వెళ్ళుతున్నాను. మీరు కూడా రండి. మీకోసం ఎదురు చూస్తుంటాను" అని చెప్పాడు క్రైం బ్రాంచ్ ఇన్‌స్పెక్టర్ ధనార్జనరావు.

"అలాగే వస్తాను" అని చెప్పాడు యువరాజ్.

రిసీవర్ని ఫోన్ మీద పెట్టేశాడు.

ఆ ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్‌ని చేతికి అందుకుంటూ, "ఎవరు సార్?" అనడిగాడు సూరి.

"ఇంకెవరు ధనార్జనరావ్! ఎక్కడో భయంకరంగా హత్య జరిగిందట! రమ్మన్నాడు" అనంటూ యువరాజ్ లేచి నిలబడ్డాడు.

"ఎక్కడ?"

"శివాలయం ముందు. పద, వెళ్ళుదాం. ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్‌ని చేతికందుకుని రా" అనన్నాడు యువరాజ్.

ఆ ఇద్దరు డిటెక్టివ్‌లు బయటకొచ్చి తమ సిట్రన్ కారులో బయలుదేరారు.

ఇలియట్స్ రోడ్ కార్నర్ అల్లంత దూరంలో వుంది. శివాలయం ముందు చేరిన గుంపును చెదరగొట్టడానికి పోలీసులు విశ్వప్రయత్నం చేయడం స్పష్టంగా కనబడుతోంది.

యువరాజ్ తన సిట్రన్ కారుని ఆపి దిగాడు.

శివాలయం ఎదురుగా పోలీసులు, ఫోటోగ్రాఫర్లు హోమిసయిడ్ స్క్వాడ్ వారు హడావిడిలో వున్నారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ధనార్జనరావు యువరాజ్‌ని చూసి గబగబ వచ్చాడు.

"హారిబుల్ మర్డర్ మిస్టర్ యువరాజ్! నేను చూశ్కేక

పోతున్నాను'' అనంటూ నొచ్చుకున్నాడు ధనార్జనరావు.

యువరాజ్, సూరీలకు శవాన్ని చూడగానే గుండెలు ఝల్లుమన్నవి. ధనార్జనరావు చెప్పినదానిలో సత్యముంది. ఎన్నో భీకరాలు, దారుణాలు చూసిన డిటెక్టివ్‌లు!! చావుకు వెంట్రుకవాసంత దగ్గరకెళ్ళి బ్రతికిన యువరాజ్ సూరీలు కూడా ఆ దృశ్యాన్ని చూడలేకపోయారు.

తలను నరికివున్నారు. తల వేరుపడిపోయి వుంది. రెండు చేతులు రెండు ముక్కలుగా వేరు చేయబడివున్నవి. రెండు కాళ్ళు వేరువేరుగా వున్నవి. మొండెము ఓ ముక్కగా వుంది.

ఆ శవం ఆరు ముక్కలుగా గోచరిస్తూంది. తెగిపోయిన కాళ్ళూ చేతులు అటుయిటు చెదిరిపడివున్నవి. తల ఎటో వుంది. మొండెం బోర్లాపడివుంది. చూచి చూడగనే స్త్రీ శవమని తెలుస్తూంది.

నగ్నంగా వుంది. వక్షోజాలు, పిరుదులు కొట్టవచ్చినట్టు కనబడుతున్నవి. యువరాజ్ నిశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయాడు.

''ఎక్కడో తలను, కాళ్ళూ చేతులను తెగనరికేసి ఇక్కడ ముక్కలను పారవైచి వెళ్ళివున్నారు. ఈ స్థలంలో నరికివుంటే నెత్తురు కారివుండేది. నెత్తురు కనపడటంలేదు,'' అన్నాడు యువరాజ్.

ఆ శవపు ముక్కలను ఫోటోగ్రాఫర్లు ప్రతికోణాన్నుండి ఫోటోలు తీస్తున్నారు.

''ఇక్కడ శవమున్నట్టు మీకెలా తెల్సింది?'' అనడిగాడు సూరి.

''ఈ శివాలయం పూజారి తెలియజేశాడు'' అని చెప్పాడు ధనార్జనరావ్.

''రాత్రి, ఇక్కడెవరైనా తచ్చాడడమో, కారాగడమో జరిగిందేమో భోగట్టా సేకరించారా?'' అడిగాడు యువరాజ్.

"ఆఁ... ఈ ప్రదేశం, సాయంకాలం ఏడు గంటలకే నిర్మానుష్య మయిపోతుంది. జనసంచారం వుండదు. చూచినట్టు ఎవరూ చెప్పడంలేదు," అన్నాడు ధనార్జనరావ్.

"చనిపోయిన యువతెవరు?"

"ఏమో. ఇకమీదట తెలియాలి. దర్యాప్తు చేస్తున్నాం."

యువరాజ్ చెదిరిపడిన ముక్కలను చూస్తూ ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

2

"ఆ యువతి యెవరయింది కనుగొన్నారా?" అనడిగాడు యువరాజ్.

"ఆఁ... తెలుసుకున్నాం!" అన్నాడు ధనార్జనరావ్.

"ఆ యువతెవరు?"

"ఆమె పేరు సురభి. ఆమెకు యాభైఏళ్ళ తల్లివుంది."

"ఎలా ఆచూకీ తీసుకగలిగారు?"

"సురభి తలను ఫోటోతీసి__ ఆ ఫోటోను పత్రికలలో ప్రకటించాము. గుర్తుపట్టి ఆమెతల్లి స్టేషనుకు వచ్చింది" అని చెప్పాడు ధనార్జనరావ్.

"సురభి అలా మరణించడానికి గల కారణమేదైనా తెల్సిందా?" అడిగాడు యువరాజ్.

"సురభి తల్లి సుభద్రమ్మను ఎన్ని ప్రశ్నలడిగినా తెలియదనేస్తోంది. అందుకే విసుగుపుట్టిపోయింది. ఇంటికి వెళ్ళమని చెప్పాను. ఈ పాటికి ఇల్లుచేరుకుని వుంటుంది. మనమెళ్ళి ఆమె ఇంటిని సోదా చేయాలి. హంతకుని ఆచూకీ తీయాలి," అనంటూ ధనార్జనరావ్ లేచాడు.

"యస్ గో ఆన్" అనంటూ యువరాజ్ లేచాడు.

యువరాజ్ సూరిలు ధనార్జనరావుని అనుసరించారు.

కాసేపటిలో ఆ ముగ్గురున్న పోలీస్ జీప్ బయలుదేరింది.

"పోస్టుమార్టం రిపోర్ట్ విశేషాలేమిటి?" అడిగాడు యువరాజ్.

"అతిఘోరంగా వున్నది. మరణం రాత్రి ఒంటిగంట ప్రాంతంలో సంభవించింది. ముగ్గురిచేత మానభంగం చేయబడివుంది. సురభి కుడిచేయిని ప్రథమంగా నరికి వున్నారు. తరువాత ఎడమచెయ్యిని నరికేసి వున్నారు. ఆ పిదప కాళ్ళను. కాళ్ళ తరువాత తలను నరికేసి వున్నారు" చెప్పాడు ఇన్స్పెక్టర్.

జీపు సుభద్రమ్మ ఇంటి ముందాగింది.

ముగ్గురూ దిగారు. సుభద్రమ్మ ఇంట్లోకి ప్రవేశించారు.

సుభద్రమ్మ వీళ్ళను చూసి బెదిరిపోయింది. కూతురు చనిపోయిన దుఃఖం కాబోలు ముఖం వాడిపోయివుంది. ఆమె ముఖం ఎందుకో బ్బరిలా ముడుచుకు పోయివుంది.

యువరాజ్ ఆ ఇంటిని పరీక్షగా చూశాడు.

చాలా చిన్నయిల్లు. రెండే రెండు గదులున్నవి. ఒక కుర్చీ వుంది. కుర్చీముందు బల్లొకటివుంది. ముందుగది హాలులాగ వుంది. వెనుకగది వంటగదిలాగుంది. గోడలకు సినిమా తారల బొమ్మలుగల కేలెండర్లు వ్రేలాడుతున్నవి.

లోపలగదిలో ఒక బీరువావుంది. అక్కడక్కడ రెండు ట్రంక్ పెట్టెలు వున్నవి.

"ఏమ్మా, మీ అమ్మాయి హత్యచేయబడింది. మీరు సహకరించకపోతే హంతకుడు దొరకడు. గనక మీ అమ్మాయిని గురించి తెల్సిన విషయాలు చెప్పండి," అనడిగాడు యువరాజ్.

"ఏం చెప్పాలో నాకు తెలియడం లేదండి" అనంటూ సుభద్రమ్మ బావురుమనేసింది.

"జరిగిన విషయాలు చెప్పండి."

"మాది యీ వూరు కాదండి. ఒక కుగ్రామం. గ్రామం

నుండీ నన్ను బలవంతాన ఈ అద్దెకొంపకు తీసుకొచ్చింది సురభి. ఎక్కడికో వెళ్ళేది. ఎప్పుడో వచ్చేది. మందలించే దాన్ని. పెళ్ళిచేసుకొమ్మని పోరాడేదాన్ని. నా మాటను లక్ష్యపెట్టలేదు. చివరకు యిలా చచ్చింది," అనంటూ సుభద్రమ్మ వుసూరుమంది.

సురభి వ్యభిచరించేదన్న వుద్దేశాన్ని తెలియజేసిందని యువరాజ్ అనుకున్నాడు.

"మీ అమ్మాయి యెక్కడెక్కడకు వెళ్ళేది?"

"ఆ విషయాలు నాకు తెలియవు. అడిగినా చెప్పేదికాదు. చెప్పినా నాకు తెలియని విషయాలు."

"అంటే?"

"ప్రభుత్వం, రాజకీయాల్ని గురించి చెప్పేది."

ఆ మాటకు ధనార్జనరావు, యువరాజ్, సూరీ అదిరి పడ్డారు.

ప్రభుత్వం, రాజకీయాల్ని గురించి సురభి ఏం మాట్లాడి వుంటుంది? స్త్రీలుకూడా యిప్పుడు రాజకీయాలలో ప్రవేశించి బహుముఖ పాత్రలు వహిస్తున్నారని అందరికీ తెల్సు. ఇండియాలోను, రష్యాలోను స్త్రీ రాజకీయవాదులు అధిక మని యువరాజ్ కు తెల్సు.

"మీ కుమార్తెను గురించి మీరు సరైన సమాధానాలు యివ్వలేకపోతున్నారు. గనక మీ అమ్మాయిని గురించి తెల్సుకోడానికి ఏవైనా నిదర్శనాలు మాకు లభించవచ్చు మీ యింటిని వెదికితే!" అన్నాడు యువరాజ్.

"నాకు చదువురాదు. నిరభ్యంతరంగా వెదుకుకోండి" అని చెప్పింది సుభద్రమ్మ.

యువరాజ్, సూరీ, ధనార్జనరావ్ వెదకడం ప్రారంభించారు.

మావో సూక్తులు, చైనా సాహిత్యం, ఇంకా మన

ప్రభుత్వం నిషేధించిన కొన్ని పుస్తకాలు, కొన్ని కరపత్రాలు లభించాయి. కొన్నిటిపైన నాగరాజు అనే పేరు వుంది.

వాటిని చూసి యువరాజ్, సూరి, ధనార్జనరావు ఆశ్చర్య చకితులై ఒకరిముఖాలు ఒకళ్ళు చూసుకున్నారు.

ఇంకా వెదికారు.

రెండు నాటుబాంబులు స్వాధీనమైనవి.

సుభద్రమ్మ వాటినిచూసి, "అవి ఏమిటి? ఆ పుస్తకాలలో ఏముంది? సురభిని ఎవరు చంపారో తెల్సిందా?" అనడుగుతోంది.

"త్వరలో సురభిని చంపినవారు తెలియవచ్చు" అనంటూ యువరాజ్ ఆ యింటినుండి బయటకు వచ్చాడు.

"సురభి నక్సలైట్లు మనిషై వుండాలి" అని ధనార్జనరావు తన అనుమానం వెలిబుచ్చాడు.

3

సూరి తన సిట్రన్ కారుని తను యింటిముందాపాడు. దిగగనే యువరాజ్ ప్రత్యక్షమయ్యాడు.

"సూరీ, నువ్వు వెళ్ళినపని ఏమైంది?" అడిగాడు యువరాజ్.

"నాగరాజు గురించి చాలా విషయాలు తెలుసుకున్నా."

యువరాజ్ సూరీ లిద్దరు కన్సల్టింగ్ గదిలోకి దారితీశారు. సూరిని తెల్సుకున్న విషయాలు చెప్పమన్నట్లు యువరాజ్ చూశాడు.

"నాగరాజు సత్యం అల్లుడట! సత్యం గొప్ప నక్సలైట్ నాయకుడని చెప్పుకుంటున్నారు. నాగరాజు కడుబీదవాడు. మొన్ననే పెద్ద బంగళా ఒకటి కట్టాడు. కారొకటి కొన్నాడు. నక్సలైట్ వుద్యమంద్వారా దోచుకున్నడబ్బును

ఆ యా నాయకులు తమ బంధువులకు యిచ్చుకుంటారట. సత్యం తన అల్లుడైన నాగరాజుకు చాలా డబ్బులు యిచ్చి వుండాలని కథలు కథలుగా చెప్పుకుంటున్నారు'' అనన్నాడు సూరి.

''నిజమే సూరి. ఆ విషయం నాకూ తెలుసు. భూస్వాముల వద్ద దోపిడీచేసిన ధనాన్ని పేదలకు పంచాలన్నది నక్సలైట్ ముఖ్య ఉద్దేశం. కానీ ఆ నాయకులు అలాచేయక బంధువులకు యిచ్చుకుంటున్నారు. బంధువులు ఇళ్ళు కట్టించుకుంటున్నారు. కార్లు కొనుక్కుంటున్నారు. కొందరేమో బంగారు కణికలు దాచుకుంటున్నారు. చూశావా నక్సలైట్లలోను బంధుప్రీతివుంది'' యువరాజ్ అన్నాడు నవ్వుతూ.

''ఆ బంధుప్రీతికి అంతశక్తి వుందని విశదమవుతుంది. నాగరాజు నక్సలైట్లల్లో చేరదలుచుకున్నవారిని గాదర్ చేస్తున్నాడు. అలా గాదర్ చేసిన వారిని సత్యం వద్దకు పంపుతున్నాడు. సత్యం రిక్రూట్ చేస్తున్నాడని రూఢిగా తెలిసింది'' అనన్నాడు సూరి.

''అంటె సురభి నాగరాజు మూలంగా సత్యంవద్ద కళ్ళి వుండవచ్చును.''

''ఆఁ...వుండొచ్చు.''

''సత్యం రిక్రూట్ చేస్తుంటె పోలీసులు బంధించలేదా?''

''పోలీసుల కనుగప్పి తిరుగుతున్నాడని వదంతి వుంది. నాగరాజు అతిరహస్యంగా ఇక్కడ పోగుచేసిన వారిని— సత్యం వద్దకు పంపడం మర్మంగా సాగుతూంది. ఎలా పంపుతున్నాడో అంతుపట్టలేదు'' అనన్నాడు సూరి.

4

''మేమిద్దరం నక్సలైట్ వుద్యమంలో పాల్గొనాలనివుంది. మమ్ములను చేర్చుకుంటారా?'' అనడిగాడతను. అతని

ప్రక్కనే మరో యువకుడు నిలబడివున్నాడు. వీరిద్దరికెదురుగా స్టైలుగా సిగరెట్ తాగుతూ నాగరాజు నిలబడి వున్నాడు.

"మీ పేర్లేమిటి? ఏవూరు? దృఢకాయుల్లాగున్నారు. మీబోటి బలవంతులు మాకు తప్పక అవసరం" అన్నాడు నాగరాజు.

"నా పేరు వీర్రాఘవులు. వీరి పేరు వీరయ్య. మాది యీవూరే!" అన్నాడు వీర్రాఘవులు.

"సరి. సాయంకాలం రండి. చెప్పవలసినవి, చేయవలసినవి మా మామయ్య చెప్తాడు," అన్నాడు ధీమాగా నాగరాజు.

"మరొక్క మనవి" నసిగాడు వీర్రాఘవులు.

ఏమిటదన్నట్టు నాగరాజు సిగరెట్ పొగ పీలుస్తూ చూశాడు.

"నాతోబాటు యింకా నలుగురు యువకులున్నారు. వాళ్ళనూ తీసుకు రమ్మంటారా? వాళ్ళూ నక్సలైట్లలో కలవడానికి ఆతృత చెందుతున్నారు," అన్నాడు వీర్రాఘవులు.

"అలాగే తీసుకురండి. మీరు పిలుచుకొచ్చే వ్యక్తుల మూలంగా ఎటువంటి బెడదవచ్చి పడకూడదు," అని నాగరాజు హెచ్చరింపుగా చెప్పాడు.

సరేనన్నట్టు వీర్రాఘవులు తలాడించాడు.

5

"వీర్రాఘవులూ! వీళ్ళంతా నమ్మకస్తులేనా?" అనడిగాడు నాగరాజు.

"అందరూ నమ్మకస్తులేనండి. మీ మాటలు మీరం!" అని చెప్పాడు వీర్రాఘవులు.

నాగరాజు అందరినీ ఒక్కతడవ పరకాయించి చూశాడు. అతని మనసులో నమ్మకం కుదిరింది.

"సరి రండి" అనంటూ నాగరాజా బయలుదేరాడు. నాగరాజా తనతోటే పీర్రాఘవులు, వీరయ్య మరి నలుగురు కల్సి ఆరుమంది వున్నారు.

నాగరాజా తన సరికొత్త అంబాసిడర్ కారుని గారేజ్ నుండి బయటకు తీశాడు. అందులోకి అందరూ యెక్కారు. చాలా ఇరుకుగా వుంది. ఆ ఇరుకులోనే అందరూ ఇమిడి కూర్చున్నారు. బయటి వారికి లోపల కూర్చున్నవారు కన్పించడంలేదు.

కారు బయలుదేరింది.

కారు చాలాసేపు ప్రయాణించింది. ఒక ఇంటి ముందాగింది. కారులోంచి దిగిన వారందరూ అదొక గ్రామమని తెల్సుకున్నారు.

కారునుండి దిగిన నాగరాజు గబగబ ఆ ఇంటివైపు నడిచాడు. ఆ ఇంటి తలుపులు కొద్దిగా తెరచి వున్నవి.

నాగరాజా, "మామయ్యా, మామయ్యా," అనంటూ తలుపులు తోసి, లోనచూసి గావుకేక పెట్టేశాడు.

నక్నలెట్లలో చేరదలచుకుని వచ్చిన ఆరుగురు ఖంగారుగా పరుగెత్తారు. లోన చూశారు. ఆశ్చర్యం—

ఒక స్త్రీ తలనరికి వేయబడివుంది. కట్టుకున్న తెల్లచీర నిండా రక్తమయంగా వుంది. ఎగజిమ్మిన రక్తం గడ్డకట్టుకుని పోయివుంది. ఆ దృశ్యాన్ని చూసి తట్టుకోలేకపోయారు.

"మా అత్తయ్యను యెవరో చంపేశారు" అనంటూ నాగరాజా బావురుమనేశాడు.

"మీ మామయ్య ఏడి?" అని పీర్రాఘవులు అడిగాడు.

"ఏమో?" అనంటూ నాగరాజా ఆ ఇంట్లోకి ప్రవేశించి వెదికాడు. లేడు. "మామయ్య ఏమైపోయాడు?" అనంటూ దుఃఖాన్ని ఆపుకోడానికి నాగరాజా సతమతమవుతున్నాడు.

"మీ అత్తయ్యను యెవరు చంపివుంటారు?" అడిగాడు వీరయ్య.

"ఏమో? ఆమె ఆడవాళ్ళను రిక్రూట్ చేసేది," అన్నాడు నాగరాజు.

"అంటె నక్సలైట్లల్లో స్త్రీలూ వున్నారా?" అని ఆశ్చర్య పడుతూ అడిగాడు వీరరాఘవులు.

"అవును. పురుషులను మామయ్య, స్త్రీలను అత్తయ్య రిక్రూట్ చేసేవారు."

"రిక్రూట్ చేసేవాళ్ళను యెవరు చంపి వుంటారు?" అడిగాడు వీరరాఘవులు.

"నా కంతుపట్టలేదు. ఎవరో దుర్మార్గులు చేసివుంటారు."

"మీ మామయ్య దుర్మార్గాన్ని ప్రోత్సహిస్తూ, ఆ దుర్మార్గాన్ని పెంచడానికి మనుషులను రిక్రూట్ చేస్తూంటె, దుర్మార్గుల నేవారు ఆయన దరికి రావడానికి వీల్లేదు" చెప్పాడు వీరరాఘవులు.

"మరి మా అత్తయ్య తలను యెవరు నరికి వుంటారు?" అంతుపట్టక అడిగాడు నాగరాజు.

"మీ మామయ్యే చంపి వుండొచ్చు."

"అసంభవం! అలా యెన్నటికీ జరిగివుండదు. ఇందులో ఏదో మోసం వుంది."

"మమ్ములను ఏంచేస్తావ్?" అడిగాడు వీరరాఘవులు.

"మామయ్య లేడు.అత్తయ్య మరణించి వుంది. మామయ్య కనబడగానే కబురు చేస్తాను," అని చెప్పాడు నాగరాజు.

సత్యం ఇంటిముందు ఆ గ్రామస్తులు దూరంగా నిలబడి వింతగా చూస్తున్నారు.

వీరరాఘవులు తనతోడివారిని ఉద్దేశించి ఏదో సైగ చేశాడు. అంతే—

నాగరాజుని విరిచి పట్టుకుని బంధించారు!

నాగరాజు తుళ్ళి, మొర్రో అని అరిచేశాడు. "ఎవరు మీరు?" అని గర్జించాడు.

"నేను డిటెక్టివ్ యువరాజ్‌ని. వీరయ్య నా అసిస్టెంట్ సూరి. మిగతా నలుగురు పోలీస్ ఉద్యోగులు. కిక్కురుమన కుండా కారెక్కు" అని చెప్పాడు వీరరాఘవులు వేషంలో వున్న యువరాజ్.

నాగరాజు బేలైపోయాడు. లొంగిపోయాడు.

సూరి ఆ పోలీస్ ఉద్యోగస్థులకు ఏదో చెప్పాడు.

నాగరాజుని పోలీసులు కారులోకి యెక్కించుకుని వెళ్ళి పోయారు.

యువరాజ్, సూరిలిద్దరూ సత్యం ఇంట్లోకి ప్రవేశించారు.

సత్యం భార్య శవాన్ని చూస్తూ ఆ ఇద్దరు డిటెక్టివ్‌లు మౌనంగా కాసేపు నిలబడ్డారు.

"ఏమిటి సార్, విచిత్రంగా వుంది" అన్నాడు సూరి.

"సురభి నక్సలైట్ వ్యక్తి. సత్యం, సత్యంభార్య నక్స లైట్లను రిక్రూట్ చేసేవారు. అటువంటి వారిని యెవరు చంపి వుంటారు?"

"ఆ విషయాలు తరువాత. ముందు యీ ఇంటిని పరి శోధిద్దాం" అనంటూ యువరాజ్ సత్యం ఇంటిని వెతకడం ప్రారంభించాడు. సూరి డిటో!

ఎలాగో తంటాలుపడి నక్సలైట్లలో చేరి వారి స్థావరాలను కనుగొనాలని యువరాజ్ ప్లాన్ వేసుకున్నాడు. ఇపుడు తారుమారయింది.

సత్యం ఇంట్లో అయిదు తుపాకులు, నాటు బాంబులు ఆరు, చైనా సాహిత్యం, కరపత్రాలు, మావో సూక్తులు బయట పడ్డాయి. వాటిని యెంత తిరగేసినా నక్సలైట్ల స్థావ రాలు గురించిన ఆచూకీ తెలియ రాలేదు. ఆ ఇంట్లో యెంత వెదికినా నిదర్శనాలు శూన్యం!!

ఆ ఇద్దరు డిటెక్టివ్‌లు సత్యం ఇంటినుండి బయటికొచ్చారు. బయట గ్రామస్తులు చాలామంది నిలబడి వున్నారు.

"సత్యంగారి ఇంటిలో ఏం జరిగిందో చెప్పండి" అన్నాడు యువరాజ్, గ్రామస్తుల నుద్దేశించి.

"ఇద్దరు యువకులు సత్యం ఇంట్లోకి ప్రవేశించారు. వెళ్ళిన యువకులు కాసేపటిలో సత్యాన్ని పిలుచుకుని బయటకి వచ్చారు. బయటకు రాగానే ఒక జీపు యెక్కడనుండి వచ్చిందో వచ్చి ఆగింది. సత్యాన్ని ఆ కారులో యెక్కించుకుని పారిపోయారు," అని చెప్పాడు ఒక వృద్ధుడు.

"ఆ యువకులు యెవరు? ఎలా వుంటారు?" అనడిగాడు యువరాజ్.

"ఎవరయింది మాకు తెల్వదు. యుక్తవయస్సులో వున్నారు" అని చెప్పాడాయన.

"మీవూరు నక్సలైట్ల ప్రభావానికి గురయిందా?"

"అయిందిబాబూ! రాత్రులలో అరచేతులలో ప్రాణాలు పెట్టుకుని వుంటున్నాం. ఈ నక్సలైట్లు నాశనంగానూ... గ్రామాలమీదపడి కొల్లగొట్టుకుపోతున్నారు'" అని ఆయన వాపోయాడు.

"ఈ నక్సలైట్లు ఎక్కడవుండేది? ఎలా దాడిచేసేది మీకేవైనా వివరాలు తెలిస్తే చెప్పండి. నక్సలైట్లను బంధించడానికి తగిన చర్యలు తీసుకుంటాం" అని యువరాజన్నాడు.

"ఎక్కడో కొండప్రాంతంలో వుంటున్నారంటున్నారండి."

"కొండప్రాంతాలంటే యీ చుట్టుప్రక్కల ప్రదేశమేనా?

"అవునండి."

"మీలాంటివారు పోలీసులకు తోడ్పడితే నక్సలైట్లను సమూలంగా నిర్మూలించవచ్చు" అనంటూ యువరాజ్

అక్కడనుండి కదిలాడు.

6

అది అర్ధరాత్రి. ఒక గ్రామానికి కొండగజాల దూరంలో చెట్లమాటున ముగ్గురు యువకులు చీకటిలో పొంచివున్నారు. వారిపేర్లు సుదర్శన్, గాండీవం, త్రిశూలం.

ఆ ముగ్గురి చేతులలో మిషన్‌గన్స్ వున్నవి. అప్రమత్తులై అతిజాగ్రత్తగా వున్నారు.

"నక్సలైట్లు నిజంగా ఈ వూరిమీదకు ఇవేళ దాడి చేస్తారా?" అనడిగాడు గాండీవం అనుమానంగా.

"రావాలి. వచ్చి తీరాలి" అనన్నాడు సుదర్శన్.

నక్సలైట్లు ఆవూరిమీద ఆరాత్రి దాడి జరుపుతారని పసిగట్టిన ఆ ముగ్గురు దారి కాస్తున్నారు.

కాలం పరుగెత్తుతూంది.

ఆ ముగ్గురూ నక్సలైట్ల కొరకు ఎదురుచూస్తున్నారు. గాఢాంధకారంగావుంది. అడవిప్రదేశమది.

దూరంగా ఒక నక్సలైట్ గుంపు రావడం ఆ ముగ్గురు పసిగట్టారు. మిషిన్‌గన్స్ పట్టుకుని స్టడీ అయ్యారు. అటొకరుగా ఇటొకరుగా కదిలి నక్సలైట్ల గుంపు కెదురుగా నిలబడ్డారు.

సుదర్శన్, "ఫైర్" అనరిచాడు. అంతే—

మూడు మిషిన్‌గన్‌లు ధమధమధమ మని చెవులు తూట్లుపడేలా మ్రోగుతున్నవి.

నక్సలైట్లు అనబడే కొందరు చావరుపులు అరుస్తూ నేలమీదకు ఒరుగుతున్నారు. ఈ హఠాత్సంఘటనకు బెంబేలుపడిపోయిన ఆ గుంపు అటు యిటు ఎటు కదలలేక స్తంభించి నిలబడిపోయింది. అలా నిలబడడం మూలంగా ఆ ముగ్గురి మిషిన్‌గన్‌లు గుంపునంతటిని త్రుటిలో హతమార్చ గలిగాయి.

సుమారు నలభైమంది వున్నారా నక్సలైట్లు.

నలభై శవాలు ఆ చీకటిలో భీకరంగా వున్నవి.

ఆ ముగ్గురు భయంలేకుండా అందరిని కాలితో తన్నుతూ చూశారు. తుపాకులు, నాటుబాంబులు, విల్లంబులు వున్నై.

నలభైమందిలో ఒకతను ఎలాగో చావు తప్పించుకుని బ్రతికి వున్నాడు. బ్రతికివున్న ఆ నక్సలైట్ ఆ ముగ్గురిని చూసి భయభ్రాంతుడై ఆ శవాల మధ్య శవంలా పడి వున్నాడు.

"మన మిషన్‌గన్ గుండ్లు ఒక్కటి తప్పలేదు. ప్రతిగుండు ప్రాణాలు తీసింది," అనన్నాడు త్రిశూలం.

"అవును. మన గన్‌లు ఫిరంగుల్లా పనిచేశాయి," అని చెప్పాడు గాండీవం.

సుదర్శన్ తన జేబులోనుండి టార్చ్‌లైట్ తీసి వెలిగించి చూశాడు. ఆశ్చర్యం—

చాలామంది ఆడవాళ్ళు వున్నారు. తమ మిషన్‌గన్‌లు ఆడవారి ప్రాణాలూ తీసినందుకు అతిగ నొచ్చుకున్నారు.

బ్రతికివున్న నక్సలైట్ యువకుడు తారత్తిపోయాడు. తను బ్రతికుండడం వాళ్ళు గమనిస్తే నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేస్తారని భయపడి, లేచి పరుగెత్తాడు. వెంటనే—

గాండీవం అతని వెనకాలే పరుగెత్తి పట్టుకున్నాడు. అతను భయంతో గడగడ వణికిపోతున్నాడు.

ముగ్గురూ ఆ యువకుణ్ణి ముందుగా చితక బాదారు. "ఎందుకు వీళ్ళలో చేరావు?" అనడిగాడు సుదర్శన్.

"ఏవేవో ఆశలు చూపారు," అని చెప్పాడతను.

"మీ స్థావర మెక్కడో మాకు చూపు," క్రోధంగా అడిగాడు గాండీవం.

"నేను చూపితే నన్ను చంపేస్తారు."

"చూపకపోతే మేము చంపేస్తాం," అనన్నాడు

త్రిశూలం. ఆ యువకుడు బెదిరిపోయి వున్నాడు.

గాండీవం చేతికి కసాయి కత్తిని పుచ్చుకున్నాడు. "చెప్తావా, నీ చేయిని నరకమంటావా?" అని అడిగాడు. అతను మాట్లాడలేదు.

గాండీవం కత్తి, ఆ యువకుని మోచేయిమీద పడింది. చెయ్యి తెగిపడిపోయింది. బాధకు గావుకేకలు పెట్టుతూ అరుస్తున్నాడా యువకుడు.

"మీ స్థావరం యెక్కడో చెప్పు," మళ్ళీ గర్జించి అడిగాడు సుదర్శన్.

ఆ యువకుడు బిత్తరకపోయి, "నాతోరండి చూపిస్తాను" అన్నాడు. అందరూ బయలుదేరారు. నడుస్తున్నారు.

అంతా అడవి ప్రదేశం, కొండ ప్రదేశం.

"మీ దళంలో యెంతమంది వున్నారు?" ప్రశ్నించాడు గాండీవం. ఆ యువకుడు చెయ్యి తెగిన బాధను ఓర్చుకోలేక మూల్గుతూ మూల్గుతూ నడుస్తున్నాడు.

"డెబ్బైమందిమి వున్నాం."

"మీ నాయకుడెవడు?"

"నరసింహం."

"ఈ అడవులలో దళాలు యెక్కడెక్కడ వున్నవి?"

"నా కా విషయాలు తెలియవు."

"చెప్పు. చెప్పకపోయావా కాళ్ళు నరికేస్తాను," అని వురిమాడు త్రిశూలం.

"నిజంగా నాకు తెలియదండి."

"ఈ నక్సలైట్లలో యెందుకు చేరావు?"

"బుద్ధి గడ్డితిని చేరానండి. చెప్పేదొకటి చేసేదొకటి. నాలా విసుగుపుట్టిన కొందరు తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు. కొందరు పశ్చాత్తాపానికి గురై పోలీసులకు చిక్కిపోయారు. ఈ నక్సలైట్ల ఉద్యమంలో ఉత్తేజకరమైన లక్ష్యాలు, ఆశ

యాలు, ఆదర్శాలు వున్నాయని చేరానండీ. పేరుకు పైకి అలా అనిపించింది. చేరిన తరువాత ఒకసామాన్య దోపిడి ముఠాగా ఈ నక్సలైట్ ఉద్యమం ఉందని గ్రహించాను."

"మరెందుకు వున్నావు?"

"రేపు వెళ్ళిపోదాం అనుకున్నాను. ఈలోపు మీ చేతిలో చిక్కుపడ్డాను."

"నీవెన్ని చెప్పినా మీ స్థావరాన్ని చూపితీరాలి. లేదా చంపితీరుతాము. పద" అని హెచ్చరించాడు సుదర్శన్.

7

నక్సలైట్ల శవాలున్నచోట జీపాగింది. అక్కడున్న పోలీస్ అధికారులు, ధనార్జనరావుకు యువరాజ్ కు సెల్యూట్ చేశారు.

ఆ శవాలు చూసిన డిటెక్టివ్ లిద్దరు, ధనార్జనరావు గడగడలాడిపోయారు. మృతకళేబరాలు చూస్తూంటె గుండెలను ఎవరో పిండుతున్నట్లయింది.

గడ్డకట్టిన నెత్తురు భయంకరంగా వుంది. వాళ్ళ దగ్గర తుపాకులు, విల్లంబులున్నవి.

చరిత్రకు అందని కాలంలో దోపిడీ దొంగలు, హంతకులు, గ్రామీణ ప్రాంతాలపై దాడిజరిపి దోచుకుని వెళ్ళేవారు. నక్సలైట్లు ఆ కోవకు చెందినవారని స్పష్టంగా తెలుస్తూంది.

యువరాజ్, నూరీ ఆ శవాలను చూస్తూ పరికిస్తున్నారు, మిషన్ గన్ తోనే చంపివుండాలని గుళ్ళు జొరబడ్డ విధానాన్నిబట్టి నిర్ణయించుకున్నారు.

శవాలమధ్య తెగిన చెయ్యి ఒకటి కనబడింది. వెంటనే రక్తం కారినజాడ స్పష్టంగా గోచరిస్తూంది. కారిన రక్తం ఒకవైపు వెళ్ళుతోంది. రక్తం జాడవైపే నడిచాడు యువరాజ్.

రక్తధార తగ్గుముఖం పట్టింది కాబోలు బొట్లు బొట్లుగా

పడివుంది. యువరాజ్ పరీక్షగా చూశాడు. నల్గురు నడిచి వెళ్ళివుండాలని నిర్ధారణ చేశాడు.

"మిస్టర్ ధనార్జనరావ్! ఒక వ్యక్తిని బంధించి వున్నారు! ఆ వ్యక్తిచేత యేదో నిజం చెప్పించడానికని ఒక చెయ్యిని నరికివున్నారు. ఇక్కడున్న శవాలలో ఎవరి చెయ్యీ నరికి లేదు. గనక అలా వూహించాను. చెయ్యి నరకబడ్డతనిని ముగ్గురు పిలుచుకు వెళ్ళివున్నారు. బలవంతంమీద తీసుకెళ్ళి వుండాలని నా అభిప్రాయం. నిజం చెప్పించడానికి చెయ్యి నరికి వున్నారంటే బలాత్కారం మీదనే నడిపించుకెళ్ళి వుండాలి. గనక నేను, సూరి ఆ అడుగుజాడలను బట్టి వెళ్ళుతాం. మీరు మీపని చేసుకోండి," అనన్నాడు యువరాజ్.

"యువరాజ్! ప్రమాదమైన పని. ఇదంతా అడవి ప్రదేశం. నక్సలైట్లను గురించి తెలియనిదికాదు. వాళ్ళు పచ్చి దుర్మార్గులు— పోలీసులని అనుమానించారంటే తుపాకీలతో పేల్చుతారు, లేదా నాటుబాంబులు విసురుతారు. లేదా విల్లంబులతో చంపడానికి వెనుకాడరు. జాగ్రత్త" హెచ్చరించాడు ధనార్జనరావ్.

"సూరీ! నీవు జీపువద్దకెళ్ళు. వీలున్నంతవరకు నా వెనుకనే డ్రైవ్ చేసుకుంటూ రా!" అని చెప్పాడు యువరాజ్.

"సరి సార్!" అనంటూ సూరి జీపువద్దకెళ్ళాడు.

అడవిలో అడుగుజాడలనుబట్టి యువరాజ్ ముందు నడిచి వెళ్ళుతున్నాడు. యువరాజ్ వెనుకనే సూరి జీప్‌ని మిట్ట పల్లాలలోను, గుట్టల మీద, పొదలలోను దూర్చి నడుపుతున్నాడు.

అదంతా కొండ ప్రదేశం. అడవి ప్రదేశం. ఆ ప్రదేశమంతా నక్సలైట్లకు బాగా తెల్సు. ఏ సమయాన్నైనా విరుచుకు పడవచ్చు. ఆ ఇద్దరు డిటెక్టివ్‌లు అతి జాగ

దూపకులై ముందు కెళ్లుతున్నారు.

యువరాజ్ అడుగుజాడలను తప్పనీయకుండా వెంటాడుతున్నాడు. సూరి, యువరాజ్ వెనుకాలే దారి, డొంకలేని ప్రదేశంలో జీపుని మెల్లగా నడుపుతున్నాడు.

ఒకచోట—

ఒకతను అచేతనంగా పడివున్నాడు. తలనుండి నెత్తురు కారి గడ్డకట్టివుంది. ఒక చెయ్యి తెగివుంది. ఎప్పుడు పడిపోయాడో, ఎప్పటినుండి స్పృహలేకుండా పడివున్నాడో యువరాజ్ ఊహించలేకపోయాడు.

యువరాజ్, సూరి ఆ యువకుని చుట్టూచేరి పరీక్షబెట్టి చూశారు. ఎవరా యువకుడు? ఎందుకక్కడ పడివున్నాడు? అతని తలమీద ఎవరు, ఎందుకు కొట్టారు? ఇత్యాది ప్రశ్నలు ఆ యిద్దరి డిటెక్టివ్‌లకు కలిగాయి.

సూరి జీపులోవున్న 'వాటర్ బాగ్'ని తెచ్చి నీళ్ళు ఆ యువకుని ముఖంమీద చల్లాడు. ముక్కుతూ మూల్గుతూ తల పట్టుకుని లేచాడు. యువరాజ్‌ని సూరిని చూసి భయపడిపోయాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" అడిగాడు యువరాజ్.

"మాది గుంటూరు జిల్లాలోని ఒక కుగ్రామం. తెల్సీ తెలియక నక్సలైట్ ఉద్యమంలో చేరాను."

"నిన్నెవరు యిలా కొట్టారు?"

"ఎవరో ముగ్గురు యువకులు. సిర్చ్‌లైట్లు అని చెప్పుకున్నారు. ఆ ముగ్గురూ చేరి ముప్పైలో మ్మండుగురు నక్సలైట్లను చంపేశారు! నేనొకడినే బ్రతికి బయటపడ్డాను. నన్ను బలాత్కారంగా తీసుకొచ్చారు. నక్సలైట్ల స్థావరం చూపమన్నారు. చూపాను."

"నీ చేయెందుకు నరికారు?"

"నిజం చెప్పించడానికి."

"ఆ యువకులేరి?"

"ఏమో నాకు తెలియదు."

"నువ్వు చెప్పేది విచిత్రంగావుంది. నక్సలైట్లకు - సర్చలైట్లు పుట్టారా?"

"అవునండి. అమానుష అకృత్యాలు అచిరకాలంలోనే అంతం అయితీరుతాయని అనుభవంలో చూశాను. దుర్మార్గానికి దౌర్జన్యం, అవినీతికి అధర్మం ఆవిర్భవించి తీరుతుందని స్వానుభవంలో తెల్సుకున్నాను."

"నీ వెందుకు నక్సలైటల్లో చేరావు? నక్సలైట్ ఉద్యమంలో యెవరెవరు చేరుతున్నారు?"

"నక్సలైట్ల ఉద్యమ ప్రారంభంలో నిరుద్యోగులైన ఉద్యోగులు, విద్యా విషయాలలో రాణించని విద్యార్థులు, నిరక్షరాస్యులు, అమాయకులు, అన్నం పున్నం ఎరుగని యితరులు చేరారు. ఆ తరువాత సంపన్నులైన భూస్వామ్య కుటుంబాలకు చెందినవారు చేరడం ప్రారంభించారు" చెప్పాడా యువకుడు.

"సర్చలైట్లు అనబడే వ్యక్తులు యెటెళ్ళారు?" అనడిగాడు యువరాజ్.

"మా స్థావరం చూపాను. అంతే! తర్వాత నన్ను స్పృహ పోగొట్టారు."

"ఆ స్థావర మెక్కడో చూపుదువుగాని రా!" అనంటూ యువరాజ్, సూరీలు ఆ యువకుని అనుసరించారు.

చెయ్యి తెగిన బాధను, తలమీది గాయానికి కలుగు బాధను ఓర్చుకుంటూ వెళ్ళుతున్నాడా యువకుడు.

స్థావరం చేరుకున్నారు.

అక్కడి దారుణాన్ని చూడలేక, చూడకుండా ఉండలేక యువరాజ్ సూరీలు వేదన పడిపోయారు. బాంబులతో కూల్చిన గుహ. ఆ గుహలో సుమారు నలభై శవాలు అస్త

ధ్వస్థంగా పడివున్నాయి.

తెలిస్తే, తెలియకో నక్సలైట్ల ఉద్యమంలో కొందరు చేరుతున్నారు. అలా చేరడానికి వారి మనసులను పాడుచేసి కొన్ని దుష్టశక్తులు దోహదం చేస్తున్నవి. పేదవారు, అమాయకులు అయినవారిని అంతదారుణంగా చంపడం మన్నించరాని నేరం.

అంత హీనంగా, దారుణంగా భయంకరంగా చంపడం రాక్షస కృత్యమవుతుంది.

ఎవరా సెర్చ్‌లైట్లు? నక్సలైట్లను ఎందుకలా చంపుతున్నారు? ఆ ముగ్గురు మూలంగా ఇందరు చనిపోయారా? ఏమిటీ విచిత్రం?

తను నక్సలైట్లను గురించే సరైన భోగట్టా సేకరించలేదు. అంతలోనే సెర్చ్‌లైట్లు పుట్టడం ఏమిటి?

యువరాజ్ మనసు అల్లకల్లోలమయిపోయింది.

"మనం ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ ద్వారా దగ్గరలోవున్న పోలీస్ బలగానికి తెలియజేయడం మంచిదని నా అభిప్రాయం," చెప్పాడు సూరి.

"అవును" అంటూ యువరాజ్, సూరి భుజానికున్న ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ అందుకుని, డయల్ చేశాడు. ఆ టెలిఫోన్‌లో మాట్లాడడం వైర్‌లెస్‌లో మాట్లాడినట్టే వుంటుంది.

యువరాజ్ ఫోన్‌లో పలికిన పోలీస్ దళానికి, అక్కడి పరిస్థితులు వివరించి చెప్పాడు. తనున్న చోటు గుర్తులు చెప్పాడు.

ఒక గంటలో పోలీస్ దళం చేరుకుందక్కడకు.

పోలీసులకు యువరాజ్ జరిగిన విషయాలను వివరించాడు. ట్రా. టె. డయల్ చేసి, డిప్యూటీ ఐ. జి. కి., ఐ. జి. కి జరిగిన విషయాలను నివేదించాడు ధర్మారావు.

పోలీసులు నక్సలైట్ శవాలను వెలికి తీయటంలో లీనమై

పోయారు.

యువరాజ్, నూరీలు తమ జీప్ నెక్కారు.

జీప్ బయలుదేరింది.

8

యువరాజ్ నూరీలున్న జీప్ ఓ గ్రామం చేరుకుంది. ఒక చోట జీపు నాపారు. ఆ వూరి ప్రజలు ఎందుకనో భయ భ్రాంతులై ఇళ్ళల్లోకి జొరబడి తలుపులు మూసుకుంటు న్నారు. ఆ డిటెక్టివ్ లిద్దరికి అంతుపట్టలేదు.

ఆదరాబాదరా ఒకతను పరుగెత్తుతున్నాడు. అతనిని బలా త్కారంలో ఆపాడు.

"విషయం ఏమిటి? మీ రెందుకు భయపడుతున్నారు?" అనడిగాడు యువరాజ్.

"నక్సలైట్లు ఎవరి తలనో నరికి మా కందరకు చూపు తున్నారు," అని చెప్పి పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడతను.

డిటెక్టివ్ లు ఒకరి ముఖాలు ఒకళ్ళు చూసుకున్నారు.

ఒక గ్రామంలోకి కారేదైనావస్తే ఆ కారుచుట్టూ ఆ గ్రామ ప్రజలు, పిల్లలు చుట్టుముట్టేస్తారు.

కాని, యువరాజ్ జీప్ వద్దకు యెవరూ రాలేదు. అందు కారణం నక్సలైట్లు నరికిన తలను చేతపట్టుకుని అందరికీ చూపుతూ రావడమే!!

"నక్సలైట్లు ఎవరి తలను నరికివుంటారు?" నూరడిగాడు.

"ఏమో? ఏ భూస్వామినో, ఏ అమాయకుణ్ణో చంపి వుంటారు?"

"నరికిన తలను యెందుకు చూపుతున్నారు?"

"భయపెట్టడానికి."

"ఈ గ్రామస్తులు అందుకు భయపడి ఇళ్ళల్లో జొరబడు తున్నారు. నక్సలైట్లు ఈ గ్రామంలోకి ప్రవేశించి వున్నారన్న

మాట."

"అవును. నరికిన తలను పట్టుకుని వీధులగుండా చూపుతూ వస్తున్నారనుకుంటాను. ఈ అదనుని వదలకూడదు. తల పట్టుకుని యెంతమంది నక్సలైట్లు వచ్చినా వదలకూడదు. బంధించి తీరాలి," పళ్ళు పటపట కొరుకుతూ చెప్పాడు యువరాజ్.

సూరి, యువరాజ్ ని భయంగా చూశాడు. "సార్! నక్సలైట్లు వస్తున్నారో, సెర్చ్‌లైట్లు వస్తున్నారో?" వణికాడు.

"ఏ లైట్లు అయితే మనకేం. నక్సలైట్లు, సెర్చ్‌లైట్లు ఇద్దరూ నేరస్థులే!" పిస్తోళ్ళను సరిచూసుకుంటూ చెప్పాడు యువరాజ్.

జీపు ప్రక్కనే నిలబడివున్నారు. ఏవో అరుపులు వినబడినవి. యువరాజ్ సూరీల గుండెలు గుబగుబలాడిపోతున్నవి.

తోటి మానవుని తలనరికి ప్రజలకు చూపుతున్నారంటే వారి క్రూరత్వం, దుర్మార్గం బోధపడిపోతుంది.

అంతటి దుర్మార్గులను తప్పక బంధించితీరాలి. యువరాజ్ ఆలోచిస్తున్నాడు.

ఆ వీధికావసన సుమారు ఎనిమిదిమందివున్న ఒకగుంపు కనబడింది. తమవైపే తిరిగారు. ఒకడి చేతిలో నరికిన ఒక తల వుంది. ఆ తలను చూడడానికి వళ్ళు జలదరించిపోయింది. ఏవేవో కేకలు వేసుకుంటూ వస్తున్నారు. వాళ్ళ చేతులలో తుపాకులున్నవి.

వాళ్ళు జీప్ కారుని చూసి ఆగారు. పోలీసులనుకుని భయపడివుండాలి. చేతిలోవున్న తలను అతడు క్రింద పెట్టాడు.

"సూరీ! బి కేర్ ఫుల్!" అని హెచ్చరించాడు యువరాజ్.

సూరి తన రెండు పిస్తోళ్ళను రెప్పపాటు కాలంలో చేతులలోకి తెచ్చుకున్నాడు. యువరాజ్ కూడా రెండు

పిస్తోళ్ళు పట్టుకుని నక్సలైట్లవైపు పరుగెత్తాడు.

ఢాం, ఢాం, ఢాం, ఢాం...

నక్సలైట్లు తమ తుపాకీలతో గురిపెట్టారేగానీ, పెట్టేలోపు డిటెక్టివ్ల పిస్తోళ్ళు ప్రేలాయి. ఆ ప్రేలుడు శబ్దానికి భయపడిన నక్సలైట్లు భయకంపితులైపోయారు.

యువరాజ్ సూరీలు తమ పిస్తోళ్ళను గాలిలోకి ఢమఢమ పేల్చుతూ ఆ యెనిమిదిమందివైపు ధైర్యంగా సమీపించారు.

ఆ యెనిమిదిమంది బిత్తర చూపులతో వారిరువురిని చూస్తూ క్షణంపాటు నిలబడిపోయారు. వెంటనే తుపాకులను వెనుకకు త్రిప్పుకుని యువరాజ్ సూరీలమీదకు కలియబడ్డారు. అదికనిపెట్టిన యువరాజ్, సూరీలు తమ పిస్తోళ్ళను జేబులో వుంచుకుని తిరగబడ్డారు.

నక్సలైట్లు మోటు మనుషుల్లాగున్నారు. మొరటుతనంతో యువరాజ్ సూరీలను మాతమార్చడానికి పూనుకున్నారు. తుపాకీ పిడుల దెబ్బలు తిన్నప్పటికి ఆ ఎనిమిదిమందిని వదల లేదు.

ఇద్దరు డిటెక్టివ్లూ జూడో విద్యలో ఆరితేరినవారు. నక్సలైట్లను అతిచాకచక్యంతో ఎదురుదెబ్బ తీస్తూ ఎనిమిది మందితో పోరాడుతున్నారు.

ఎలాగైతేనేం, చివరకు నక్సలైట్లను లొంగతీసుకున్నారు. అక్కడున్న తల వికృతంగా దర్శనమిస్తూంది. సూరి జీపు వద్దకు రొప్పుతూ రోజుతూ పరుగెత్తాడు. ట్రా. సె. అందుకుని డి. యస్. పి. కి ఫోన్ చేశాడు.

"నక్సలైట్లు ఎవరి తలనో నరికి_ ఆ తలను ప్రజలకు చూపి భయపెట్టుతున్నారు. ఎనిమిదిమందిని బంధించి వున్నాం. తొందరగా పోలీసులను పంపి వాళ్ళను స్వాధీన పరుచుకోండి," అని చెప్పి ఆ వూరుపేరు చెప్పాడు సూరి.

కళరి విద్యలో మనిషిని యెక్కడ కొట్టితే లొంగుతాడో

యువరాజ్ సూరీలకు తెల్సు. కళరి విద్యను ప్రదర్శించి, నక్సలైట్లను లొంగదీశారు. ఆ నక్సలైట్లు ముక్కుతో మూల్గుతూ క్రింద పడివున్నారు.

ఆ గ్రామీణులు ఒక్కొక్కరుగా బయటకువచ్చి యువరాజ్ సూరీలను, దెబ్బతిన్న నక్సలైట్లను చూశారు.

"ఈ నక్సలైట్ల దురాగతాలు రోజురోజుకు శృతిమించుతున్నవండి. గ్రామీణ జీవితం స్తంభించి పోతూంది. ఈ నక్సలైట్ల మూలంగా మా కందరకు భయోత్పాతం కల్గుతూంది. గ్రామాలమీదపడి దోచుకోవడం,ఎదురెళ్ళిన వారిని చంపడం మహాఘోరంగా వుందండి. క్రూరమైన ఘోర కృత్యాలు నక్సలైట్లు అవలీలగా చేస్తున్నారండి. మేము ఈ అకృత్యాలకు గురై మనోవైకల్యానికి, నిస్పృహాలకు లోనవుతున్నాం," అని యొకరో చెప్పారు.

"నక్సలైట్ల అమానుష కృత్యాలను యెదుర్కొవడానికి గ్రామీణులందరూ ఏకమై గ్రామరక్షణ దళాలను ఏర్పరుచుకోవడం వజ్రకవచంలాటిది," అని సూచించాడు యువరాజ్.

"తప్పక ఏర్పరచుకుంటాం. మా కీవేళ రాత్రికి తర్ఫీదివ్వండి," అనడిగా రెవరో.

"అలాగే! గ్రామరక్షణ దళాలు, రామదండు, స్వచ్ఛంద దళాలుగా పోలీసులు కొన్ని గ్రామాలలో శిక్షణ యిస్తున్నారు," అని చెప్పాడు సూరి.

ఆ గ్రామస్తులతో యువరాజ్ సూరీలు నక్సలైట్ల గురించి, మిగతావాటి గురించి పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకున్నారు. ఆ గ్రామానికి ఒక పోలీస్ దళం చేరుకుంది.

నక్సలైట్లను అప్పగించారు.

9

ఒక మోతుబరి రైతు యింట్లో యువరాజ్ సూరీలు ఆ

రాత్రి భోంచేశారు. గ్రామంలోవున్న యువకులు, పెద్దవారు వారు, వయసు మళ్ళినవారు అందరూ గుంపుగా చేరారు.

వారి నందరిని మూడు భాగాలుగా విభజించాడు యువరాజ్. అందరికి యెలా నడుచుకోవాలో తేలికగా బోధించాడు. యువరాజ్ ఆ గ్రామీణులను కూడా పెట్టుకుని శిక్షణ యివ్వతొడగాడు. అందరూ యువరాజ్ తొ అతి ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు. ఊరు మాటు మణిగిన సమయమది.

అర్ధరాత్రి నక్సలైట్లు గుంపొకటి వచ్చింది.

ఆ గుంపుని చూచిన గ్రామరక్షణ దళంవారు కేకలు వేస్తూ ఆ నక్సలైట్లమీదకు ఉరకలు వేస్తూ పరుగులుతీశారు. వారిలో యువరాజ్ సూరీలుకూడా వున్నారు.

ఆ నక్సలైట్లవద్ద ఆయుధాలు వున్నప్పటికి బెదిరిపోయి గ్రామస్థుల ఐక్యతకు అదురుబెదురులతో పారిపోయారు. అలా —

పారిపోవు నక్సలైట్లను రక్షక దళంవారు తరిమి తరిమి కొట్టారు.

"ఈ విధంగా ఐక్యతతో వుంటే నక్సలైట్లే కాదుగదా ఆ సెర్చిలైట్లు వచ్చినా మిమ్ములను ఏమీ చేయలేరు. మీరంతా ఈరోజే రక్షకదళాన్ని ఏర్పరచుకోవడం, ఇవేళే ఆ నక్సలైట్లు రావడం విచిత్రం! బహుశ నరికిన తలను చూపిన నక్సలైట్లను మీరంతా బంధించి పోలీసులకు అప్పగించివుంటారని, మీమీద పగతీర్చుకోడానికి ఆ నక్సలైట్ల గుంపువచ్చి వుంటుందని నా అనుమానం. మీ మీ జాగ్రత్తలలో మీరుండండి!" అని చెప్పాడు యువరాజ్.

"ఇక మాకు బాధలేదు. భయమూలేదు. ఎప్పుడూ మా యీ దళం అప్రమత్తత కలిగి వుంటుంది. నక్సలైట్ అన్న

వాడు కనబడితే నరికి పాతి పెట్టేస్తాం!" అని ఆవేశాలతో అన్నారు.

వారి ధైర్యోత్సాహాలకు యువరాజ్ తృప్తిగ నవ్వాడు. ఇంకా చెప్పవలసినవన్ని చెప్పారు యువరాజ్, సూరీలు.

మరుసటిరోజు ఉదయం...

డిటెక్టివ్ లిద్దరూ తమ జీపునెక్కి మరో గ్రామానికి బయలుదేరారు.

"మనం నిన్న ఆ ఎనిమిదిమంది నక్సలైట్లను బంధించి పోలీసులకు అప్పగించిన విషయం నక్సలైట్ల నాయకులు పసి గట్టి వుంటారేమో??" సూరన్నాడు.

"పసిగట్టి వుండొచ్చు. మన జాగ్రత్తలో మనముండాలి," చెప్పాడు యువరాజ్.

"ఈ నక్సలైట్ ఉద్యమాన్ని యెలా మనం అరికట్ట గలం?"

"ఉద్యమ నాయకుల్ని బంధిస్తే చాలు, తగ్గుముఖం పట్టు తుంది."

"ఆ నాయకు లెవరు? మనం తెల్సుకు వేదెలా?"

"నాయకులు ఏ అడవుల్లోనో వుంటున్నారు. వారిజాడ తెల్సుకుని బంధించాలి. ఎంతమంది వున్నారో మనకు తెలి యదు. నక్సలైట్లు అనబడేవారు, వేలమంది ఉండొచ్చు. వీరం దరకూ నాయకులు ఎందరుంటారో తెలియదు. వీలున్నంత వరకు ప్రయత్నిద్దాం," చెప్పాడు యువరాజ్.

"ఏమో సార్! నా కగమ్యంగావుంది. నక్సలైట్లు ఒకరో యిద్దరో కాదు. వేలమంది అంటున్నారు. అంత మందిని మనం బంధించలేము. ఈఉద్యమాన్ని అరికట్టలేమేమోననిపిస్తూంది."

"అలా నిరుత్సాహపడకు సూరీ! మావో సిద్ధాంత దుష్ప్ర చారానికి లోనైన కొందరు కేరళలోకూడా వున్నారు. కేరళ ప్రభుత్వం కనబడ్డ నక్సలైటుని కాల్చివేయమని

ఆర్డర్ జారీచేసివుంది. మన యీ ప్రాంతంలోను పోలీస్ బలగం నక్సలైట్ ఏరివేతలో తీవ్రంగా మునిగివున్నారు. మనలాగ చాలామంది పోలీసులు, అధికారులు కృషిచేస్తున్నారు. తప్పక నక్సలైట్ ఉద్యమం నశించి తీరుతుంది'' చెప్పాడు యువ రాజ్.

వారికి ఎదురుగా సుమారు పదిమంది తుపాకులు పట్టుకుని నిలబడి వున్నారు.

వాళ్ళు తుపాకులను తమవైపే ఎక్కుపెట్టుతున్నారు. జీపుకు గురిపెట్టుతున్నారు.

యువరాజ్, సూరిల గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నవి.

యువరాజ్ అపాయం గుర్తించాడు. నక్సలైట్లను బంధించి పోలీసులకు అప్పగించినందుకు కక్ష తీర్చుకోడానికి నక్సలైట్లు కాపు కాస్తున్నారు. నిర్దాక్షిణ్యంగా చంపేస్తారు.

యువరాజ్ యాక్సిలేటర్ మీదనుండి కాలే తేశాడు.

''సూరీ! ట్రాన్సిస్టర్ అందుకో'' చెప్పాడు యువరాజ్. సూరి అందుకున్నాడు.

జీపు ఇంజన్ వేగం తగ్గినా వురుకుతూ వెళ్ళుతోంది. ఆ పదిమంది జీపును తుపాకులతో గురిపెట్టి సిద్ధంగా నిలబడి వున్నారు.

''గెట్ డవున్!'' అనరుస్తూ యువరాజ్ జీపులోనుండి క్రిందకు దుమికేశాడు. సూరి డిటో!

ఖాళీ జీప్ వాళ్ళవైపు పరుగులు తీసింది. మీదికొస్తున్న జీపును గమ తుపాకులతో ఢాం, ఢాం అని పేల్చారు. అంతటితో వదలక తమదగ్గరున్న నాటుబాంబులను జీప్ మీదకు విసిరారు.

జీప్ పెట్రోల్ టాంక్ దెబ్బతిన్నది. మంటలు లేచాయి! మండుతూన్న జీప్ ఆగింది.

జీపులో మనుషులు లేరు. అది తెల్సుకున్న నక్సలైట్లు

"వాళ్ళు లేరు. మనలను చూసి దుమికేశారు. పదండి" అనంటూ పరుగెత్తారు.

కొందరు తుపాకులను యెక్కు పెట్టారు. అనుమానమున్న పొదలవైపు గురిపెట్టి ప్రేల్చుతున్నారు. నాటుబాంబులను విసురుతున్నారు.

జీప్ నుండి క్రిందకు గుమికిన యువరాజ్, సూరితో కల్సి పొదలచాటున నక్కుతూ వెళ్ళుతున్నాడు. వెనుక తుపాకులు ప్రేల్చిన చప్పుళ్ళు నాటుబాంబులు ప్రయోగించిన ప్రేలుళ్లు స్పష్టంగా వినబడుతున్నవి.

ఎదురు కాల్పులు జరపాలని ఆ ఇద్దరి డిటెక్టివ్ లకు ఆతృతవుంది. నక్సలైట్లు తుపాకులతో కాల్చడమే గాక నాటు బాంబులను విసురుతున్నారు.

యువరాజ్, సూరీలు పడుతూ లేస్తూ ఆ పొదలలో, చెట్లల్లో వెళ్ళుతున్నారు. హఠాత్తుగా—

ఆ నక్సలైట్లు డిటెక్టివ్ లను చుట్టుముట్టేశారు. అంటే ఆ నక్సలైట్లకు ఆ అడవి ప్రాంతమంతా బాగా పరిచయమైంది. అలవాటైనది. అందుకే నక్సలైట్లు యువరాజ్, సూరీలను అతితొందరగా వచ్చి చుట్టుముట్టగలిగారు.

ఎదురు కాల్పులు జరపవల్సిన దుస్థితి ఏర్పడిపోయింది. యువరాజ్, సూరీల చేతులలోవున్న నాల్గు పిస్తోళ్ళ ఇపుడు పేలుతున్నవి. అదంతా అడవి ప్రదేశం. పిస్తోళ్ళ చప్పుళ్ళు, తుపాకుల కాల్పులు, నాటుబాంబుల ప్రేలుళ్ళు ఆ ప్రదేశ మంతటిని భయంకర పరుస్తున్నవి.

యువరాజ్ సూరీలు ఎదురు కాల్పులు కాల్చుతున్నారు. నక్సలైట్లు కాల్చుతున్నారు. ఈ కాల్పులతో డిటెక్టివ్ లు చెరొకవైపు కదిలారు.

యువరాజ్ కు సూరి కనబడడంలేదు. సూరికి యువరాజ్ కనబడడంలేదు.

దట్టంగా పెరిగివున్న చెట్లు. యువరాజ్ కు ఆ అడవిలో యెటెళ్లాలో అంతుపట్టడంలేదు. నక్సలైట్ల బారినుండి బయట పడడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడన్న మాటేగాని ఎటెళ్లాలో అంతుపట్టడంలేదు. యువరాజ్ పిస్తోలుని ప్రేల్చడం మానేశాడు.

ఒక ఇప్పచెట్టు వెనుక నక్కాడు.

యువరాజ్ నక్సలైట్లను తప్పదోవ పట్టించడానికి ఎత్తు వేస్తున్నాడు. కానీ—

హఠాత్తుగ ఆ చెట్టుని ముగ్గురు నక్సలైట్లు చుట్టేశారు.

ఆ ముగ్గురి నక్సలైట్ల చేతులలోను తుపాకులున్నవి. తుపాకులు యువరాజ్ ని తీక్షణంగా చూస్తున్నవి. యువరాజ్ భయపడిపోయాడు.

10

సూరి యెదురు కాల్పులు జరుపుతున్నాడు. అటు యిటు చూశాడు. యువరాజ్ కనబడలేదు. ఏమయివుంటాడో వూహించలేకపోయాడు సూరి.

ఒక నక్సలైటు అతిసమీపంలో వుండి తుపాకీని ప్రేల్చుతున్నాడు. సూరి అతనిమీదకు తన రెండు పిస్తోళ్ళను గురిచూసి కాల్చుతున్నాడు. కానీ గుళ్ళు తగలడంలేదు.

సూరికి ఒక యోచన మెరుపులా తోచింది.

తనెలాగైనా అతిచాకచక్యంగా ప్రవర్తించి నక్సలైట్లలో చేరిపోవాలనుకున్నాడు. అలా చేరిపోతే వారి సమాచారమంతా క్షుణ్ణంగా తెల్సిపోతుంది.

నక్సలైట్ చేతిలోని తుపాకీ ఢాం అని ప్రేలింది.

సూరి గావుకేక పెట్టాడు. విరుచుకు పడిపోయాడు. అంతే—

సూరి మరణించాడనుకుని ఆ నక్సలైట్ తుపాకీని వ్రేళ్లా

దేసుకుని సూరివద్దకు పరుగెత్తాడు. సూరి చచ్చినవాడిలా పడి వున్నాడు. నక్సలైటు దగ్గరకు రాగానే చివాలున లేచాడు.

అంతే, కొట్టవల్సిన చోట ఈడ్చికొట్టేసాడు. ఆ నక్స లైట్ కిక్కురుమనకుండా పడిపోయాడు.

గబగబ అతని రెండు కాళ్ళను పట్టుకుని గుబురుగావున్న పొదవైపు ఈడ్చుకెళ్ళాడు సూరి.

తన వంటిమీది బట్టలను తీసేశాడు. నక్సలైట్ వంటిమీది బట్టలను తీసుకుని ధరించుకున్నాడు. చకచక మూడు నిము షాల్లో సూరి నక్సలైట్‌లా తయారైపోయాడు.

ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్‌ని బయటకు కనబడకుండా దాచు కున్నాడు. తుపాకీని చేతపట్టుకున్నాడు.

కాసేపటికి సూరివద్దకు నలుగురు నక్సలైట్లు చేరుకున్నారు.

"ఒకడు చచ్చాడు. వీణ్ణి అడవి జంతువులకు వదిలేసి వెళ్ళుదాం, పదండి" అన్నాడు సూరి.

"ఇంకొకడు?" అడిగారు.

"అతన్ని మనవాళ్ళు పట్టుపెట్టివుంటారు," అన్నాడు సూరి.

"సరి. రండి వెళ్ళుదాం. వీరిద్దరు డిటెక్టివ్‌లట! వీళ్ళ మూలంగానే నిన్న ఎనిమిదిమంది మనోళ్ళు పట్టుబడిపోయారు. వీరిద్దరిని చంపిరమ్మని మనదొర ఆజ్ఞ," చెప్పాడొకడు.

"వీరిద్దరినీ చంపితే ఎలా? పోలీసులు బోలెడు మంది మనకోసం గాలిస్తున్నారుగా?" అడిగాడు సూరి అయోమయం నటిస్తూ.

"పోలీసుల సంగతి వేరు. డిటెక్టివ్‌ల సంగతి వేరు. అందుకే చంపెయ్యమని దొర ఆజ్ఞ," అన్నాడతను.

సూరి మరేమీ మాట్లాడలేదు. వాళ్ళతో అలవాటైన వ్యక్తిలా నడుస్తున్నాడు.

11

యువరాజ్ గుడ్లప్పగించి చూస్తూవున్న వాడల్లా, తన పిస్తోళ్ళను బయటకుతీసి ఢాం, ఢాం, ఢాం అని పేల్చాడు. ఆ ముగ్గురు అరుస్తూ క్రిందకొరిగిపోయారు.

యువరాజ్ అటు యిటు చూశాడు. ఎక్కడా పిస్తోళ్ళ చప్పుడో, తుపాకుల ప్రేలుళ్ళో వినబడలేదు.

సూరి ఏమయివుంటాడు? నక్సలైట్ల చేతిలో చిక్కబడి వుంటాడా?

యువరాజ్ కు ఆదుర్దా ఎక్కువయింది. గబగబ ఆ అడవిలో అటు యిటు పరుగెత్తాడు. సూరి జాడలు కనబడలేదు.

యువరాజ్ అలా వెదికేటప్పుడు ఒక నక్సలైట్ పడి వుండడం గోచరించింది. ఆ నక్సలైట్ కు సూరి బట్టలుండడం గమనించాడు యువరాజ్. అతడికి పూర్తిగా బోధపడి పోయింది.

సూరి నక్సలైట్ల వేషంలో, వారి దళంలో జొరబడి వున్నాడు. సూరి ఒకమంచి అవకాశాన్ని ఉపయోగించు కున్నందుకు యువరాజ్ గర్వపడ్డాడు.

యువరాజ్ ఒక గ్రామం చేరుకున్నాడు.

ఆ గ్రామంలో జనసంచారమే లేదు. నిశ్శబ్దంగా వుంది.

ఆధునికంగా కట్టబడివున్న ఒక ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టాడు. తలుపులు కిటికీలు మూసివున్నవి.

యువరాజ్ తలుపు తట్టాడు. ఎవరూ అన్న కేక వినబడింది.

"తలుపు తెరవండి. చెప్తాను," అన్నాడు యువరాజ్.

ప్రక్కనున్న కిటికీ తెరుచుకుంది. యువరాజ్ ని చూచిన యింటివారు, తలుపులు తెరిచారు.

"ఎందుకు మీరింత భయపడి తలుపులు మూసుకున్నారు?"

అనడిగాడు యువరాజ్.

"నక్సలైట్లు మా గ్రామంమీద దాడిచేస్తారని ఎవరో వార్త తెచ్చారు. అందుకే భయపడి చస్తున్నాం" అని చెప్పాడు ఆ యింటాయన.

యువరాజ్ కు బోధపడిపోయింది. "నక్సలైట్లు దాడిచేస్తారని ఇలా భయపడితే ఎలాగండి? రామదండునో, గ్రామ రక్షణ దళాన్నో మీకు మీరే నెలకొల్పుకొని నక్సలైట్లను యెదురుదెబ్బ తీయాలి," అని చెప్పాడు యువరాజ్.

"మా గ్రామంలో ఐకమత్యం లేదండి. ఎవడెటుపోతే మనకేం. అన్న నిర్లక్ష్యభావంతో వుంటారండి. అందరూ ఏకమై నిలబడితే నక్సలైట్లు అణుబాంబులతో దాడిచేసినా తిప్పికొట్టగలం. మాలో ఏకత్వంలేదు," బాధగా చెప్పాడాయన.

"మీరంతా కల్సి అలుసు ఇవ్వబట్టే నక్సలైట్ వుద్యమం విజృంభిస్తూంది. పోలీస్ అదనపు దళాన్ని ప్రభుత్వం నియమించి వుంది. మీరు భయపడకండి. మీ సహకారమూ వుండాలి. ఒక్క ప్రభుత్వమే చేయగల కార్యంకాదు," చెప్పాడు యువరాజ్.

"ఇంతకీ మీరెవరండి?"

"ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ నండి. నక్సలైట్ల ఆచూకీ తీయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను."

ఆ యింట్లో యువరాజ్ కు అతిథి మర్యాదలు జరిగినవి. విశ్రాంతి తీసుకుందామని ఒక నులక మంచంమీద అలా పడుకున్నాడో లేదో ఒక నక్సలైట్ ముఠా ఆ యింట్లోకి జొరబడింది.

ఆ ముఠాలో యెందరున్నారో వూహించేలోపే యువరాజ్ ని విరిచి కట్టేశారు. ఒక స్తంభానికి విరగతీసి కట్టేశారు. ఆ నక్సలైట్లు కేకలేస్తూ దుర్భాషలాడుతున్నారు.

యువరాజ్ తనని తానే నిందించుకున్నాడు. తను మెళుకువతో ఉండివుండవల్సింది.

ఇపుడు ఆ నక్సలైట్లు ఏం చేస్తారు? తనని చంపుతారా? యువరాజ్ దిగ్భ్రాంతుడై, భీతావహుడై చూస్తున్నాడు.

నక్సలైట్లు ఆ ఇంట్లో స్త్రీలను, పక్కిళ్ళ స్త్రీలను బడబడ ఈడ్చుకొచ్చి స్తంభాలకు విరిచి కట్టేస్తున్నారు. ఆ స్త్రీలు గోలగా అరిచేస్తున్నారు. వాళ్ళ అరుపులు అతిదీనంగా వున్నై!

12

సూరి నక్సలైట్లలో కలిసి ఒక స్థావరం చేరుకున్నాడు.

ఆ స్థావరం అతిరహస్య ప్రదేశంలో వుంది. అక్కడ యింకా చాలామంది వున్నారు.

వీళ్ళను చూచి.చూడగానే ఆత్రుతతో ఎదురొచ్చారు.

సూరి గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నవి. అక్కడి వాతావరణం సూరిని భయభ్రాంతుణ్ణి చేస్తూంది.

"ఒకడు చచ్చాడు. మరొకడు చావు బ్రతుకుల్లో వున్నాడు. దీపుని తగులబెట్టేశాం," అని చెప్పాడు.

"సరి మీరు తొందరగా కూడు తినండి," చెప్పాడతను.

అందరూ అటువైపు వెళ్ళారు. అక్కడ పొయ్యిలు, వంట పాత్రలున్నవి. ఒకచోట కూర్చున్నారు. ఎవరో వడ్డిస్తున్నారు. సూరి అందరితోబాటు కూర్చుని మౌనంగా వడ్డించింది తినేశాడు.

ఆ స్థావరంలోవున్న నక్సలైట్లందరూ యెక్కడికో వెళ్ళడానికి ఆయత్తమవుతున్నారు. సూరికి ఆత్రుత ఎక్కువయింది. ఈ అదనుని ఉపయోగించుకోవాలి.

వీళ్ళేవూరుమీదకు వెళ్ళుతున్నారు? ఆ వూరికి దగ్గరలో పోలీస్ బలగం వుంటుందా? వుండదు. పోలీస్ వుంటే నక్స

లెట్లు వెళ్ళరని తెల్సు. పోలీసులుండని గ్రామం మీదకు దాడీ చేయబోతారు. ఏ గ్రామం? తనెలా పోలీసులకు తెలియ పరచడం?

అందరూ ఏకమై తుపాకులు, నాటుబాంబులు, కొందరు విల్లంబులు తీసుకున్నారు. ఆశ్చర్యం మేమిటంటే ఆ దళంలో స్త్రీలూ వున్నారు. వారందరు ఇద్దరు నాయకులచే నడప బడుతున్నారని సూరి గ్రహించాడు.

అరణ్య ప్రాంతమది. గంభీరంగావుంది. గుండెలు గుబగుబ లాడిపోతున్నవి.

సూరికూడా తుపాకీ, నాటుబాంబులు భద్రపరుచు కున్నాడు. అందరితో బాటు నిలబడ్డాడు. అందరూ బయలు దేరారు.

ఎదురుగా మసక వెలుతురులో ఒక గ్రామం కనబడు తూంది. అంతమా ఏకంగా ఆ గ్రామంమీద పడ్డారు.

ఒక యింటి తలుపులను దభేల్ దభేల్ మని బాదడం, తెరవడం నిముషంలో జరిగిపోయింది.

ఆ యింటి వాతావరణంచూస్తే ఆ యింటతను అతి బీద వాడని తెలుస్తూంది. ఆ బీదవాని యింట్లో ఏముంటుంది? ఆ యింట్లోవున్న కొద్దిపాటి ధాన్యం, అయిదారు రూపాయలు, కొన్ని చిరిగిన బట్టలు నక్సలైట్లు చేపట్టుకున్నారు.

ఆ యింటి యజమాని తన దగ్గరున్న ఆ కొద్ది మోతాదు ధాన్యాన్ని తస్కరించుకు పోవడంగాంచి బిగ్గరగా వెర్రరుపు అరుస్తూ—తల వ్రేళ్ళాదేసేశాడు.

అతడు గుండెపగిలి చనిపోయాడని వెంటనే సూరి గ్రహించుకున్నాడు. అతని మనసు చివుక్కుమంది.

కూడావుంటూ ఆ అమానుషకృత్యం తిలకిస్తూన్న సూరి కంటికొలకులలోనుంచి అప్రయత్నంగా కన్నీటిబొట్లు రాలాయి. అంతటితో ఆ దండు ఆగక మరోవైపు పరు

కెత్తారు.

ఒకచోట ఆగారు. సూరి చూశాడు. అక్కడొక చిన్న బోర్డువుంది. అదొక మెడికల్ షాప్. ఆ షాపు తాళాలు పగులగొట్టి కొల్లగొట్టుకుంటున్నారు.

సూరి ఉద్రేకానికిలోనై ఆగలేకపోయాడు. ఒక సందులోకి తప్పుకున్నాడు. గబగబ డయల్ చేశాడు.

అటువైపునుండి గొంతు వినబడగానే ఆ వూరిలో జరుగు అక్రమాలను గబగబ చెప్పాడు. మెడికల్ షాప్ బోర్డు మీదున్న వూరు పేరు చెప్పాడు. ఆ నక్సలైట్లు వుంటున్న స్థావరాన్ని గురించి తనకు తెల్సిన విషయాలను క్షుణ్ణంగా వివరించాడు. చెప్పవలసినవన్నీ చెప్పి యిటు తిరిగాడు.

అంతే, యిద్దరు నక్సలైట్లు తుపాకులు గురిపెట్టి నిలబడి ఉన్నారు.

సూరి గుండెలు గుభేలుమన్నవి. వాళ్ళకు విషయం తెల్సిపోయింది. ఆ యిద్దరూ మిగతావారికి చెప్పవచ్చు. తనగుట్టు బయటపడిపోతుంది.

సూరి భయపడుతూ వాళ్ళను చూశాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" ఒకడడిగాడు.

సూరి జవాబు చెప్పలేదు.

హఠాత్తుగా తన రెండుచేతులతో ఆ తుపాకీ గొట్టాలను పైకి నెట్టేస్తూ, ఎగిరి తన రెండు కాళ్ళతో ఆ యిరువురి డొక్కలమీద తన్నాడు. ఆ ఎదురుచూడని సంఘటనకు వారిద్దరూ ఆదరా బాదరా పైకి లేవబోయారు.

సూరి తన బలాన్నుపయోగించి కొట్టవలసినచోట కొట్టి వదిలిపెట్టాడు. ఆ ఇద్దరూ కిక్కురుమనకుండా పడిపోయారు.

సూరి ఆ సందులోనుండి బయటకు వచ్చాడు.

అక్కడ నక్సలైట్ల శవాలు నాల్గు క్రిందపడివున్నవి. వారిని చుట్టుముట్టి మెషిన్‌గన్‌లతో ముగ్గురు యువకులు

భయపెట్టుతున్నారు. నక్సలైట్లు అదిరిపడిపోయి వాళ్ళను అదురు బెదురులతో చూస్తున్నారు.

ఆ యువకులు సెర్చ్‌లైట్లై ఉండాలని సూరి వూహించాడు. అక్కడ కెళ్ళడం అవివేకమని సూరి అలాగే నిలబడిపోయాడు,

ఆ సెర్చిలైట్లు తనని చంపినా చంపేయవచ్చు. వాళ్ళ చేతులలో మిషిన్ గన్‌లున్నవి. సూరి వెనుకకు తగ్గాడు.

సెర్చిలయిట్లు, నక్సలయిట్లు గుంపులోనుండి యిద్దరిని బయటకులాగి ఈడ్చుకెళ్ళుతున్నారు. ఆ యిద్దరు నక్సలయిట్ల నాయకులు అని సూరికి యిట్టే తెల్సిపోయింది.

సెర్చ్‌లయిట్లు, నాయకులను ఏంచేసుకుంటారు? చంపుతారా? మరేం చేస్తారు? సూరికి అంతుపట్టలేదు.

సెర్చ్‌లయిట్లు అటెళ్ళగానే సూరి, మిగతా నక్సలయిట్లు అడవులవైపు పరుగుతీశారు.

సాగరం చేరుకున్నారు. అక్కడ అందరూ, చనిపోయిన నక్సలయిట్ల గురించి, తమ నాయకుల గురించి ఏదేదో మాట్లాడుకున్నారు. ఏంచేయాలో వాళ్ళకే అంతుపట్టలేదు.

ఆ తరువాత ఏంచేయాలో సూరికికూడా అయోమయంగా వుంది.

సెర్చిలైట్లు గురించి, నాయకులను గురించి మాట్లాడుకుంటూ నిద్రలో పడిపోయారు. సూరి వాళ్ళతో బాటే నిద్రపోయాడు.

తెల్లవారింది. ఆశ్చర్యం—

ఆ సాగరాన్ని పోలీసులు చుట్టుముట్టి వుండడం గమనించారు. అంతే, ఎవరికి వాళ్ళు తుపాకులను, నాటుబాంబులను, విల్లంబులను అందుకుని పోలీసులమీద తిరుగబడ్డారు.

నక్సలైట్లకు పోలీసులకు కాల్పులు ప్రారంభమయినాయి. పోలీసుల రైఫిళ్ళకు ఇద్దరు నక్సలయిట్లు హతులయి

నారు. కొంతమంది గాయపడ్డారు.

సూరి మనస్సు సంతోషంతో గంతేంగి. ఎందుకంటె తను ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్‌లో చెప్పినట్లు పోలీసులు కను గొని అంతతొందరలోవచ్చి ఆ స్థావరాన్ని ముట్టడించి నందుకు...!

13

స్తంభాలకు విరిచి కట్టబడిన స్త్రీల కెదురుగా నక్స లయిట్లు నిలబడి వున్నారు. నానాదుర్భాష లాడుతున్నారు. నోటికొచ్చినట్టు వాగుతున్నారు. వారి మాటలను యువ రాజ్ వినలేకపోతున్నాడు.

మానవజన్మ అన్ని జన్మలలోను ఉత్తమమైనదని మాన వుడే అంటాడు. అటువంటి మానవుడు ఎందుకింత అధోగతి పాలవుతున్నాడు?

యువరాజ్ ముందుకు ఒకతను వచ్చాడు. "ఏమోయ్! నువ్వు పెద్ద డిటెక్టివ్‌వా? నక్సలయిట్లను బంధించడానికి మీ తాతలు, జేజమ్మలు లేచిరావాలి. హంతకులకు, దొంగ లకు, దుర్మార్గులకు, దోపిడీగాళ్ళకు మించిన వాళ్ళం మేము. మాకు ఎదురేలేదు. చూడు మా తడాఖా!" అని గర్జించా డతను.

యువరాజ్, అతనిని వురిమిచూశాడు.

కొందరు నక్సలయిట్లు—కొందరు పురుషులను ఈడ్చు కొచ్చారు. ఆ పురుషులను స్తంభాలకు కట్టబడివున్న స్త్రీల కెదురుగా నిలబెట్టారు.

వాళ్ళను చూడగానే ఆ స్త్రీలకు భర్తలయి వుండాలని యువరాజ్ అనుకున్నాడు. కొందరు వృద్ధులున్నారు. వాళ్ళు ఆ స్త్రీలకు తండ్రులయి వుండాలని వూహించాడు.

ఆ పురుషులు భయభ్రాంతులై అయోమయులై నిలబడి

వున్నారు. ఇద్దరు నక్సలైట్లు రెండు కత్తులను చేతపట్టుకుని వచ్చారు.

యువరాజ్ గుండెలు ధమధమలాడుతున్నాయి.

కట్టివేయబడివున్న స్త్రీలు గావుకేకలు, వెర్రరుపులు అరుస్తున్నారు. ఆ ప్రదేశమంతా ఆ అరుపులతో భీకరంగా వుంది.

స్త్రీల కెదురుగా నిలబెట్టిన వ్యక్తులను పొడుస్తూ, కుమ్ముతూ దూషిస్తున్నారు.

ఒక నక్సలైట్ కత్తితో ఒకవ్యక్తి తల కసుక్కున నరికేశాడు. ఆ దృశ్యాన్ని యువరాజ్ చూశ్కేకపోయాడు.

బలి అనేది చదివి వున్నాడు. కానీ యువరాజ్ ఎప్పుడూ బలి యివ్వడాన్ని ప్రత్యక్షంగా చూచివుండలేదు. ఇపుడు కళ్లారా నరబలిని తిలకించాడు. యువరాజ్ మనసు బాధతో విలవిల్లాడిపోయింది.

తల తెగి క్రిందపడడం తిలకించిన స్త్రీలు గగ్గోలుపెట్టుతూ అరిచేస్తున్నారు. కొందరు స్పృహ కోల్పోయారు. ఆ స్త్రీల కెదురుగా నిలబెట్టిన వ్యక్తులను-నక్సలైట్లు తమ కత్తులతో కసుక్, కసుక్కున నరికేశారు. యువరాజ్ ఆ దృశ్యాన్ని చూడలేక బాధతో కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

క్రిందపడ్డ తలలు, మొండాలు వికృతంగా, అతిభయానకంగా, భీభత్సంగా వున్నవి. రక్తం ఎగజిమ్మబడి కారుతూంది. ఆ నక్సలైటు ఆవేశాలతో పడిపడి నవ్వుతున్నారు.

ఎవరో నల్గురు వచ్చారు. ఆ నలుగురను చూచిన నక్సలైట్లు తప్పుకున్నారు. అంటే ఆ నలుగురు నక్సలైట్లకు నాయకులై వుండాలని యువరాజ్ తలపోశాడు.

తెగి పడివున్న తలలను, మొండాలను చూస్తూ తృప్తిగా నవ్వారు. ఆ స్త్రీల కెదురుగా నిలబడ్డారు. ఆ స్త్రీల మెడలలో వున్న మంగళసూత్రాలను పుటుక్, పుటుక్కున తెంపు

కున్నారు.

అది చూస్తున్న యువరాజ్ కోపంతో, రౌద్రావేశంతో వూగిపోయాడు. యువరాజ్ ఆ సమయంలో బంధితుడై వుండకపోతే ఆ నక్సలైట్లలో ఒక్కడూ తిరిగివెళ్ళి వుండే వాడుకాదు. తన బలం, తన విద్యలు, తన ప్రవీణతను వుపయోగించి ఎదురుదెబ్బతీసి వుండేవాడు.

అంతలో, అక్కడకు ముగ్గురు యువకులు ప్రవేశించారు. వారి చేతులలో మిషిన్‌గన్‌లున్నవి. ఢమఢమ పేల్చారు. నక్సలైట్లు నలుగురు అరుస్తూ క్రింద పడిపోయారు. క్రింద పడ్డ నక్సలైట్లు అరుస్తూ రక్తపు మడుగులో గిజగిజ తన్నుకుంటూ మరణించారు.

ఆ యువకులను అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూశారు. నాయకులు వుగ్రులై వారిమీదకు ఎగబడ్డారు. మిషిన్‌గన్‌లు మళ్ళీ ప్రేలాయి. నాయకుల కాళ్ళల్లో గుళ్ళు దూసుకు వెళ్లాయి. అరుస్తూ కుప్పగా పడ్డారు. 'ఎవరు మీరు?'' అని గర్జించి అడిగారు వారిని.

''నక్సలైట్లను దెబ్బతీసే సెర్చ్‌లైట్లం!! ఊఁ కమాన్! మీరు దోచుకున్న సొమ్ము యిటుపడెయ్యండి. లేనిచో మీ ప్రాణాలు మీకు దక్కవు. మీరే దుర్మార్గులని, ధైర్యసాహసవంతులని, తెగించిన వాళ్ళమని విర్రవీగకండి. అంతకుమించిన వాళ్ళం. నక్సలైట్లను సమూలంగా నిర్మూలించడానికి అవతారమెత్తిన యువకులం. సెర్చ్‌లైట్లం!!'' అని చెప్పాడొక యువకుడు.

యువరాజ్ వాళ్ళను విచిత్రంగా చూశాడు. ఒక ఘోర దృశ్యం కళ్ళముందే వుంది. దానికిమించిన ఘోరం జరుగుతూ వుంది. తన కళ్ళను తనే నమ్మలేకపోతున్నాడు.

అక్కడి దృశ్యాలను తెగిన తలలు, మొండాలు, కట్టివేయబడిన స్త్రీలను చూచిన సెర్చ్‌లైట్లు వుగ్రులైపోయారు.

అక్కడున్న నక్సలైట్లను తమ కత్తులతో నరికి పేగులను బయటకు తీశారు. కాళ్ళు చేతులను ముక్కముక్కలుగా నరికి ఆ ముక్కలతో ఆ నాయకులను చావబడా కొట్టేశారు. ఆ నాయకులు సెర్చలైట్లను చూసి గడగడలాడిపోయారు.

అంతటితో వదలక ఆ నాయకులను లేవదీసుకున్నారు. ఒక నాయకుని అరిచేయి నరికేశారు. ఒకరికాలు, ఒకరిచేయి యిలా అవయవాలను వేరుచేసిన పిదప సెర్చలైట్లు వారిని ఎటో యీడ్చుకెళ్లారు.

యువరాజ్ లో చలనంలేదు. ఒకటి దుర్మార్గమనుకుంటే, దానికి మించిన దుర్మార్గం మరొకటి కళ్లారా చూశాడు.

14

పోలీసుల కాల్పులనుండి తప్పించుకుంటూ నక్కివున్నాడు నూరి. అటువంటి సమయంలో__

"ఒరేయ్, మనమిక్కడనుండి పారిపోదాం. జోగారావు నాయకత్వం క్రిందున్న దళంలోకెళ్ళి చేరుదాం." అన్న మాటలు వినబడ్డవి. అటుతిరిగి చూశాడు. ఒకవ్యక్తి అదురు బెదురులతో అటు వచ్చాడు.

"అలాగే, యిపుడిక్కడనుండి తప్పించుకునేదెలా?" నూరడిగాడు.

"నేను చెప్తాను. నాతోరా," అనన్నా డతను.

ఆ స్థావరాన్ని పోలీసులు ఎలాగూ వశపరచుకుంటారని నూరికి తెల్సు. అక్కడినుండి, అతనితో వెళ్ళితే మరో స్థావరం తను తెల్సుకోవచ్చు. ఆ స్థావరాన్ని పోలీసులకు అప్పగించవచ్చు అనుకున్నాడు నూరి.

పోలీసుల రైఫిళ్ళు జివ్, జివ్ మని మ్రోగుతున్నవి.

నూరి అతనితో కల్సి అడవివైపు పరుగులుతీశాడు. అలా వెళ్ళివెళ్ళి జోగారావు స్థావరాన్ని సమీపించారు.

"నీ కివన్నీ ఎలా తెల్సు?" అడగాడు సూరి.

"ఈ రోసెయ్యా సంగతి నీకు తెలియదా? ఈ అడవులలో, కొండ ప్రాంతాలలోవున్న నక్సలైట్ల స్థావరాలన్నీ నాకు బాగా తెల్సు" అని చెప్పాడతను.

అతని పేరు రోసయ్యాని సూరి తెల్సుకున్నాడు. నక్సలైట్ల స్థావరాలన్నీ తెలిస్తే-అతన్ని మంచి చేసుకుంటే అన్నీ బయట పడతాయి. అతనినుండి ఎలా చెప్పించుకోవడం? సూరి ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలో—.

జోగారావు నాయకత్వం క్రిందున్న స్థావరం వచ్చింది. వాళ్ళ పద్ధతుల ప్రకారం రోసెయ్యా ముందెళ్ళాడు. వెనుకనే సూరి వెళ్ళాడు.

"నా పేరు రోసెయ్యా!..." అనంటూ రోసెయ్యా జరిగినదంతా జోగారావుకు విన్నవించాడు.

"ఆ సెర్చిలైట్లు ఎవరు? మనకు మించినవాడు పుట్టడం అసంభవం! పోలీసులనుండి తప్పించుకుని మీరు వచ్చినందుకు చాలా సంతోషం!" అనంటూ జోగారావు మెప్పు కురిపించాడు. రోసెయ్యా, సూరీలు తబ్బిబ్బైపోయారు.

రోసెయ్యా సూరీలు ఆ దళంలోని వ్యక్తులతో కలిసిపోయారు. సూరి ఆ స్థావరాన్ని యెలా తెలియజేయాలో ఆలోచిస్తున్నాడు. సూరి, రోసయ్యాను అంటి పెట్టుకునే వున్నాడు.

అన్నపానాదులు ముగిశాయి. చీకటి దట్టంగా అలుముకుంది. అటువంటి సమయంలో ఒకతను అక్కడకు ప్రవేశించాడు.

జోగారావు, "ఏమయింది?" అని ప్రశ్నించాడు.

"పరంధామయ్యా మనకు సరుకులు యివ్వనన్నాడు" అని నసుగుతూ చెప్పాడు.

"ఎందుకు?" అని గర్జించి అడిగాడు జోగారావు.

"డబ్బులు యివ్వనిదే యివ్వనని చెప్పాడు."

"ఎంత పొగరు? మన తడాఖా తెలియదు కాబోలు," అంటూ జోగారావు లేచాడు.

జోగారావు గట్టిగ కేకలు పెట్టాడు. అందరూ తుపాకులు నాటుబాంబులు అందుకున్నారు. బయలుదేరారు.

ఈ నక్సలయిట్లకు అవసరమగు వస్తుసామగ్రిని ఎవరో వర్తకుడు అందిస్తున్నాడు. అతనెందుకో యివ్వలేదు. అతని పని పట్టించడానికి అందరూ బయలుదేరారు.

ఆ ముఠా ఒక గ్రామంలోకి జొరబడింది. ఆ వర్తకుని యింటిమీదికి దాడిచేసింది. ఆ వర్తకుడు భయపడిపోయి హాహాకారాలు చేసేశాడు.

"మాకు సరుకులు అందిస్తూ యివ్వనంటావా?! ఇవ్వనంటే శిక్ష ఏమిటో తెల్సా?" అనంటూ ఆ వర్తకుని తలనరికేశారు.

ఆ తలను వాకిట్లో వ్రేళ్ళాడకట్టారు. ఆ యింట్లోవున్న సరుకులను మూటకట్టుకుని బయలుదేరారు. సూరి నిర్జీవిగా వుండిపోయాడు. అంతమందిలో తనొక్కడు ఏమీ చేయలేడు.

ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ డయల్ చేసి పోలీసులకు తెలియజేయడానికి సతమతమవుతున్నాడు. నక్సలయిట్లు అందరూ ముందువెళ్ళుతున్నారు. సూరి మెల్లగా వెనుకకు తగ్గాడు. గబగబ డయిల్ చేశాడు. స్థావరం గురించిన ఆచూకీ, జరిగిన విశేషాలను ఆత్రుతగా చెప్తున్నాడు.

అంతలో, నాటుబాంబులు ప్రేలిన చప్పుడు, మిషన్ గన్ మోత వినబడింది. సూరి గడగడలాడిపోయాడు.

ఎవరో ముందువెళ్తున్న నక్సలయిట్లను చుట్టుముట్టారు. ఎవరు? సెర్చ్‌లయిట్లా? పోలీసులా? అంతుపట్టలేదు. సూరి అయోమయంగా నిలబడి వుండిపోయాడు.

ఈ నక్సలయిట్లు ఎదురు కాల్పులు చేయలేకపోయారు. అదను చిక్కిన కొందరు పలాయనం చిత్తగించారు.

సెర్చిలయిట్లు జోగారావుని బంధించడం నూరి చూశాడు. అంతే, నూరీ పరుగు లంఘించాడు. నూరి పరుగెత్తుతున్నప్పుడు రోశయ్య కల్సాడు. నూరి రోశయ్యలు కల్సి అడవిలోకి దూరి మాయమైపోయారు.

"సెర్చిలయిట్లు మననాయకులను పట్టుకెళ్ళిపోయారు. మన మక్కడకు వెళ్ళడం శ్రేయస్కరంకాదు. గనక మరో రహస్య స్థావరానికి వెళ్ళుదాం!" అని చెప్పాడు రోశయ్య.

"అలాగే" అన్నాడు నూరి.

ఆ రాత్రిలో ఆ అడవిలో నూరి భయపడిపోతున్నాడు. పాములుండవచ్చు. మరేవైన విషజీవులు కాటువేయవచ్చు. నూరి అతిజాగ్రత్తగా నడుస్తున్నాడు.

మానవుడు ఇల్లు వాకిలి ఏర్పరచుకుని జీవిస్తుంటే, నక్సలయిట్లు మృగాల్లాగా అడవిలో సంచరిస్తున్నారు. మృగాలు తమ ఆహారానికి వేటాడుతవి. ఆ వేటలో ఆ జంతువులు తమ సంతతిని వేటాడవు. ఇతర జంతువులను వేటాడి భక్షిస్తాయి.

కానీ నక్సలయిట్లు తోటిమానవులను చంపేస్తున్నారు. ఏమిటీ వైపరీత్యం? ఆలోచిస్తూ నూరి, రోశయ్య వెనకాలే నడుస్తున్నాడు.

తెల్లవారబోతూంది.

నూరికి మెరుపులా ఒక యోచన తట్టింది.

రోశయ్యను తను బంధిస్తే నక్సలయిట్ల స్థావరాలు గురించి తెల్సుకోవచ్చు. పోలీసులకు అప్పగిస్తే అతడి మూలంగా ఆచూకీ తెలియవచ్చు.

నూరి గురిచూసి తృటికాలంలో రోశయ్యను కొట్టవల్సిన చోట కొట్టేశాడు. పాపం రోశయ్య కిక్కురుమనకుండా

దొర్లిపడిపోయాడు.

నూరి అదరాబాదరా దాచుకున్న ట్రాన్సిస్టర్ టెలీ ఫోన్ ని బయటకు తీశాడు.

15

"నక్సలయిట్లు అఖండులు. వాళ్ళజోలికి పోకూడదు" అనంటూ యెవరో యువరాజ్ కట్లు విప్పారు.

క్రిందపడివున్న తలలేని మొండెములు, స్త్రీల రోదనలు, సహించలేకపోయాడు యువరాజ్. ఆ ప్రదేశంలో అంత ఘోరకృత్యం జరిగినా ఆ గ్రామప్రజలు ఒక్కరూ రాలేదు. భీతిచే యెవరూ రాలేకపోయారు.

యువరాజ్ కు ఏంచేయాలో తోచక ఆ యింటినుండి బయటకువచ్చాడు. నక్సలయిట్లు, సెర్చిలయిట్లు వీరు ఒకరిని మించిన దుర్మార్గులు ఒకరు.

గ్రామవీధులలో ఎవరూ కనబడలేదు. మెల్లగా నడిచాడు. తన కళ్ళముందు జరిగిన దారుణాన్ని తలుచుకుని కుమిలిపోయాడు.

ఎవరో ఒకతను సిగరెట్ తాగుతూ తాపీగా వస్తున్నాడు. అతనికి యువరాజ్ ఎదురెళ్ళాడు.

"నక్సలయిట్లు అమానుషంగా, ఘోరంగా హింసాకాండ సాగించారు. ప్రక్కవూరికెళ్ళి పోలీసులకు ఫిర్యాదు చేయగలరా?" అనడిగాడు.

"నాకెందుకు? అసలు మనకెందుకు? ఎవడెటుపోతే మనకేమిటంట. నక్సలయిట్లు అతిదుర్మార్గులు," అనంటూ వెళ్ళబోయాడు. అతనిని నమిలి మింగేయాలన్నంత కోపంతో వూగిపోయాడు యువరాజ్. సమాళించుకున్నాడు.

"మీరెళ్ళకపోతే_ఎటు వెళ్ళాలో దారైనా చెప్పండి" అనడిగాడు యువరాజ్.

"నాకు తెలియదు ఫో," అని చీదరించుకుంటూ అతనూ వెళ్ళిపోతున్నాడు. యువరాజ్ కు ఎందుకనో అనుమాన మేసింది. ఎవరతను? ఎందుకిలా ప్రవర్తించుతున్నాడు?

ఆ యువకుని అటు వెళ్ళనిచ్చి—యువరాజ్ వెంట బడ్డాడు. ఆ గ్రామవీధులు నిర్మానుష్యంగా వున్నవి. కొన్ని కుక్కలు భీకరంగా యేడుస్తున్నవి.

ఆ యువకుడు ఒక యింట్లోకెళ్ళాడు. యువరాజ్ తచ్చాడుతూ ఆ యింటి గుమ్మంవద్ద నిలబడ్డాడు. ఆశ్చర్యం!—

ఆ యువకుడు చేతిలో తుపాకీ పట్టుకు నిలబడివున్నాడు.

"ఎవరు నువ్వు?" గర్జించాడు యువరాజ్.

"అదేప్రశ్న నేను నిన్నడుగుతున్నాను. ఎవరు నువ్వు? నా వెంటబడి యింటికి ఎందుకొచ్చావు?"

యువరాజ్ మనసు ఉరకలు వేసింది. అతనికి నక్సలైట్లకి సంబంధముండితీరాలి.

"నేను నేను..." అనన్నాడేగాని యువరాజ్ ఏదో చెప్పినట్టు నటిస్తూ ఒక్క ఉరుకులో అతని కాళ్ళ మీద బోర్లా పడిపోయాడు. తుపాకీ పేలింది.

గుండు గుమ్మంగుండా వీధివైపు దూసుకెళ్ళింది.

యువరాజ్ అతని కాళ్ళను పట్టుకుని ఒక్కలాగు లాగాడు. అతడు దభేలున పడ్డాడు.

"ఎవరు నువ్వు? నీకు నక్సలయిట్లకు సంబంధ మేమిటి? నన్నెందుకు చంప ప్రయత్నించావు?" అని గంభీరంగా అడిగాడు యువరాజ్.

ఆ యువకుడు బేలయిపోయి యువరాజ్ ని భయభయంగా చూశాడు. సమాధానం చెప్పలేదు.

"చెప్తావా, చెప్పవా?" అని యువరాజ్ ఉరిమి చూశాడు.

యువరాజ్ ఆరడుగులా మూడంగుళాల పొడుగున్నాడు.

పొడవుకి తగిన లావు. విశాలమైన ఛాతీ. ఇనుప కండరాలు. ఉక్కునరాలు. భారీమనిషి. అజానుబాహు. యువరాజ్ దేహాన్ని చూసి ఆ యువకుడు గడగడలాడిపోయాడు.

"నేను నక్సలయిట్లకు నాటుబాంబులు తయారుచేసి యిచ్చేవాడిని" అని చెప్పాడు.

యువరాజ్ అదిరిపడి ఆ యువకుని గబగబ కట్టిపడేశాడు. ఆ యింటి నంతటిని సోదాచేశాడు.

వంద కిలోగ్రాముల గంధకం, వంద కిలోగ్రాముల సూరేకారం, వంద కిలోగ్రాముల పొటాష్, ఫ్యూజ్ వైర్, మావోసూక్తులు, చైనాసాహిత్యం, మన ప్రభుత్వం నిషేధించిన ప్రచురణలు కొన్ని వున్నవి.

యువరాజ్ యింకా వెదికాడు. కొన్ని కాగితాలు దొరికాయి. ఆ కాగితాలలో నక్సలయిట్ల స్థావరాలను గురించిన వివరాలు స్పష్టంగా వున్నవి. యువరాజ్ సంతోషంతో బయటకు వచ్చాడు. ఆశ్చర్యం!—

క్రైంబ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్టర్ ధనార్జనరావ్, లా అండ్ ఆర్డర్ సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్, స్పెషల్ బ్రాంచ్ సర్కిల్ ఇన్స్పెక్టర్, డి. యస్. పి. లు, మరి కొంతమంది పోలీసులు యువరాజ్ ని విష్ చేశారు.

"మీరెలా ఇక్కడకు వచ్చారు?" ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు యువరాజ్.

"మేము గ్రామగ్రామమూ-అంటె నక్సలైట్ల బెడదవున్న ఊర్లన్నీ తిరుగుతూ అవసరమైన చోట్ల పోలీస్ గస్తీదళాలను నియమించుతూ, అనుమానమున్న చోట్లల్లా పోలీసులచే చుట్టుముట్టి నక్సలైట్ల స్థావరాలను తుదముట్టిస్తున్నాం. నూరి నక్సలైట్లల్లో చేరిపోయి వారి స్థావరాల ఆచూకీని ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ మూలంగా తెలియజేస్తున్నాడు. మాపని యింకా సుళువయింది," అని చెప్పాడు ధనార్జనరావ్.

“సూరి యిప్పుడెక్కడున్నాడు?” ఆతృతగా అడిగాడు యువరాజ్.

“ఫలానా చోటని తెలియడంలేదు. ఇంకా ఫోన్ చేయలేదు. మీరెలా ఇక్కడకు వచ్చారు?” అడిగాడు డి.యస్.పి.

“నన్ను సూరిని నక్సలైట్లు చుట్టుముట్టారు. తప్పించుకుని విడిపోయాం. నేనిలా ఈ ఊరు చేరాను. సూరి నక్సలైట్లలో కలిసిపోయాడు,” చెప్పాడు యువరాజ్.

“యువరాజ్! ఈ ఊళ్ళో మహాదారుణంగా నక్సలైట్లు అక్రమం చేసి వున్నారు,” అని బాధపడ్డాడు డి. యస్. పి.

“అవునండి. నా కళ్ళెదుటే జరిగింది...” అనంటూ యువరాజ్ జరిగినది బాధగా చెప్పాడు.

“ఈ నక్సలైట్లను సమూలంగా నిర్మూలించడం ఖాయం! కేంద్రంనుండి రిజర్వ్ పోలీస్ దళమూ చేరుకుంది. రాష్ట్ర స్పెషల్ పోలీస్ బలగమూ తోడయింది. అనుమానమున్న వైపు పోలీస్ దళాలు తమరక్షణ చర్యలతో నక్సలైట్ల ప్రతి ఘటనలను ఎదుర్కోడానికి దండెత్తుతున్నాయి,” చెప్పాడు ధనార్జనరావ్.

ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ మ్రోగింది. ఫోనులో సూరి చెప్పసాగాడు.

16

స్నానంచేసి బట్టలు మార్చుకుని తమ కన్సల్టింగ్ గదిలోకి వచ్చారు యువరాజ్, సూరీలు.

ట్రాన్సిస్టర్ టెలిఫోన్ మ్రోగింది. యువరాజ్ రిసీవ్ చేసుకున్నాడు.

“మిస్టర్ యువరాజ్ మీరు ఇచ్చిన కాగితాల మూలంగా చాలామంది నాయకులను, నక్సలైట్లను బంధించాము. కొమ్ములు తిరిగిన నక్సలైట్ల నాయకులను బంధించాము. నక్సలైట్ల వుద్య

మానికి చావుదెబ్బ తగిలింది. కొద్ది రోజులలో మిగిలిని నక్సలైట్లు కూడా లొంగిపోక తప్పదు. ప్రజలంతా పోలీస్ కార్యకలాపాలకు సహకరిస్తున్నారు. అయితే నక్సలైట్లను పాత మార్చి, వారి నాయకులను దాచిపెట్టిన సెర్చిలైట్లు మాత్రం పట్టుబడలేదు. వాళ్ళను మీ రేలాగైనా బంధించాలి. మా పోలీసు బలగమూ తీవ్ర కృషిచేస్తూంది,'' అని పోలీస్ సూపరింటెండెంట్ చెప్పాడు.

''ఇందులో మా కృషి ఏమీ లేదండి. నక్సలైట్ వుద్యమాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ అసహ్యించుకుంటున్నారు. కొందరు వ్యక్తులు విదేశీయుల ప్రలోభాలకు బానిసలై మాతృదేశానికి ద్రోహం చేస్తున్నారు. మీ పోలీసుల సామర్థ్యం మూలంగా నక్సలైట్ ఉద్యమం తగ్గుముఖం పట్టింది. కొంత కాలానికి నామరూపాలు లేకుండా పోవచ్చు. పోవాలి కూడా! సెర్చిలైట్ల సంగతే నాకంతుపట్టడంలేదు. వాళ్ళెవరయింది తెలీడం లేదు. వాళ్లు తీసుకెళ్ళిన నాయకులను ఏమిచేస్తున్నదీ తెలియడంలేదు. నా శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తాను,'' చెప్పాడు యువరాజ్.

''అలాగే! ఈ నక్సలయిట్ల సంగతి యిక పోలీసులు చూసుకుంటారు. సెర్చిలయిట్ల సంగతి మీరు వదలకూడదు,'' అని చెప్పాడు పోలీస్ సూపరింటెండెంట్.

''అలాగేనండి!'' అనంటూ యువరాజ్ రిసీవర్ బాక్సు మీద పెట్టేశాడు. సూరికి చెప్పాడు.

''సెర్చిలయిట్లను యెలాసార్ కనుగొనడం?'' సూరడిగాడు.

కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది.

ఆ డిటెక్టివ్ లిద్దరూ ఒకరిముఖాలు ఒకళ్ళు చూసుకున్నారు. సూరిలేచి వెళ్ళి తలుపులు తెరిచాడు. ఆశ్చర్యం!-

ఆ డిటెక్టివ్ గుండె క్షణంపాటు ధమధమ కొట్టు కున్నది.

సెర్చ్‌లయిట్లు అనబడే ముగ్గురు యువకులు మిషన్‌గన్‌లతో సూరిని నెట్టుకుంటూ లోనికి ప్రవేశించారు.

"ఎవరు మీరు? ఏమిటీ దౌర్జన్యం?" అనరిచాడు యువరాజ్, ఆశ్చర్యపడిపోతూ.

"యువరాజ్ గారూ! మే మెవరయింది మీకు తెల్సు. మీ రెవరయింది మాకు తెల్సు!" అన్నాడు సుదర్శనం.

"ఎందుకు వచ్చారు?"

"మమ్ములను బంధించడానికి, నక్సలయిట్లని వదలి రంగంలోకి దిగుతారని తెల్సి—మీకు శ్రమ ఇవ్వకుండా మీ దగ్గరకు వచ్చాం," చెప్పాడు త్రిశూలం.

యువరాజ్, సూరీల ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. తాము వాళ్ళను పట్టుకోడానికి ప్రయత్నించబోతామని ఎలా పసిగట్టగలారు?

"మీరు సెర్చ్‌లయిట్లని పేరుపెట్టుకుని నక్సలయిట్లమీద అంతఘోరకృత్యాలు ఎందుకు చేస్తున్నారు? ఆ నాయకులను ఏం చేశారు? సురభిని, సత్యం భార్యను ఎందుకు చంపారు?" అడిగాడు యువరాజు.

"నక్సలయిట్ల ఉద్యమంగూర్చి తెలియనివారులేరు. వాళ్లు ఎన్ని అక్రమాలు చేస్తున్నారో—ఆ అక్రమాలకు ఎందరు బలి అవుతున్నారో మాకు తెల్సు. మేము వాళ్ళ అకృత్యాలకు బలయినవాళ్ళం! గర్భవతైన నా భార్యను, పసిబిడ్డను, తలితండ్రిని పొట్టబెట్టుకున్నారు. కక్ష తీర్చుకోడానికి, దెబ్బకుదెబ్బ తీయడానికి నక్సలయిట్లకు సర్చ్‌లయిట్లుగ మారాము. వీరిరువురూ నక్సలయిట్ల అమానుషాలకు ఆహుతైనవారు. మా దగ్గరున్న డబ్బును భద్రపరుచుకుని ఎన్నో కష్టాలకు ఓర్చి మిషిన్‌గన్‌లు సంపాదించుకున్నాం. రంగ

లోకి దిగాం. సురభిని నిలువునా చీల్చి చెండాడి చంపాం. సత్యం భార్యను అతని కళ్ళెదుటే నరికేశాం. ఆ ఇరువురూ ఎందరో స్త్రీలను రిక్రూట్ చేసి యీ నక్సలయిట్లలో చేర్చారు. నక్సలయిట్లను పూర్తిగా దెబ్బతీయాలని మేము కంకణం కట్టుకున్నాం. అందుకే కనబడ్డ నక్సలయిట్లని నిలువునా కాల్చిపడేశాం,'' అని సుదర్శనం ఆవేశంతో చెప్పాడు.

''ఇపుడు నక్సలయిట్ల నాయకులను ఎక్కడ బంధించి వున్నారు?'' అడిగాడు యువరాజ్.

''ఆ విషయం చెప్పం. నక్సలయిట్ల ఏరివేతలో పోలీసులు తీవ్రంగా, ముమ్మరంగా వున్నారు. నక్సలయిట్ అనబడే వాడు సమూలంగా నిర్మూలం అవుతాడని మాకు నమ్మకం కల్గింది. అందుకే మేము మీదగ్గరకు వచ్చాం,'' అని చెప్పాడు గాండీవం.

''ఎందుకు?'' ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు యువరాజ్.

''తుపాకీ గొట్టానికి, ఫిరంగిగొట్టం పుట్టుతుంది. నక్సలయిట్లకు సెర్చ్‌లయిట్లు పుట్టుతారని నిరూపించాం. మాకు అంతేచాలు. ఆ నాయకులు మే మనుకున్నట్టుగా నికృష్టంగా చావాలి,'' చెప్పాడు త్రిశూలం.

''ఎలా?''

''ఆ విషయాలు మీరే తెల్సుకుంటారు మిస్టర్ యువరాజ్! మేము నక్సలయిట్లను ఎందరినో చంపాం. చట్ట ప్రకారం నేరసులం. నేరసులను చంపిన నేరసులం. నేరాన్ని అణచడానికి నేరం చేశాం. మా జీవితాలు ఇంతటితో చాలించుకుంటున్నాం.''

అనంటూ సుదర్శన్ తన మిషిన్‌గన్‌ని త్రిశూలానికి గురిపెట్టాడు.

త్రిశూలం, గాండీవానికి తన గన్‌ని గురిపెట్టాడు.

గాండీవం తన గన్ ని సుదర్శనానికి గురిపెట్టాడు.

యువరాజ్ సూరీలు విచిత్రంగా చూస్తున్నారు.

"మా చావుకు ఎవరూ బాధ్యులుకారు," అన్నారు ముగురు ఏకంగా.

మూడు మిషన్ గన్లు ఢమ, ఢమ, ఢమ అంటూ ఒకేసారి మ్రోగిపోయాయి.

అంతే! ఆ ముగ్గురు యువకులు నిర్జీవంగా యువరాజ్ సూరీలముందు పడిపోయారు. వారి శరీరాలనుండి రక్తం ఎగ జిమ్మింది.

17

నక్సలయిట్లు బంధించిన నాయకులు ఎక్కడున్నారు? ప్రాణాలతో వున్నారా? వాళ్ళ నెందుకలా అజ్ఞాతంగా వదలి నక్సలయిట్లు ఆత్మహత్య చేసుకున్నారు? యువరాజ్ కు అంతుపట్టలేదు.

నాయకులు ఎక్కడ బంధింపబడివున్నారో కనుగొనడానికి ప్రత్యేక సిబ్బందిని ప్రభుత్వం నెలకొల్పింది. ఆ సిబ్బందిగాక పోలీసులు, యస్. బి. ఏజంట్లు, అధికారులు, అనధికారులు అందరూ రంగంలోకి దిగారు. ప్రతి అంగుళ భాగాన్ని వెదుకుతున్నారు.

కానీ, నక్సలయిట్లు బంధించిన నక్సలయిట్ నాయకులు ఎక్కడున్నది తెలియరాలేదు. యువరాజ్ కు ఆత్రుత ఎక్కువైపోతూంది.

నాయకులు ప్రాణాలతో ఉంటారా? మరణించి ఉంటారా? తప్పించుకుని ఉంటారా? నిర్ణయించుకోలేక పోయాడు.

దర్యాప్తు కొనసాగుతూనే వుంది.

కొన్నిరోజులు గడిచాయి. ఎక్కడో ఒకచోట దుర్ఘా

సన మూలంగా ఒకయింటితాళం పగులగొట్టి చూశారు. ఆశ్చర్యం!—

ఆ యింటిలో నాయకుల శవాలు వున్నవి.

అక్కడకు యువరాజ్, సూరీ, ధనార్జనరావులు హుటాహుటిగా చేరుకున్నారు.

నాయకులంతా నగ్నంగా వున్నారు. విరిచి కట్టబడి వున్నారు. అరవడానికి వీలులేకుండా నోటిలో గుడ్డలు కుక్కబడి వున్నవి. అలా బంధితులయిన నాయకులు అలాగే ప్రాణాలు వదిలివున్నారు.

శవాలు కుళ్ళిపోయి దుర్గంధం భరింపజాలనిదిగా వుంది.

ఆ నాయకుల కెదురుగా స్త్రీల నగలు, ధాన్యం, తుపాకులు, నాటుబాంబులు, విల్లంబులున్నవి. అవన్నీ నక్సలయిట్లచేత దోచుకోబడ్డవని ఇట్టే తెల్సిపోయింది.

ఆ దృశ్యాన్ని చూచిన యువరాజ్, సూరీ, ధనార్జన రావ్ లు నిబ్బరించుకోలేకపోయారు.

“ఆడవారి సొమ్మును, అమాయకులను బెదిరించి దోచుకుని రాజ్యాంగాన్ని హస్తగతం చేసుకోవాలని ఉద్యమం లేవదీసిన నాయకులు, ఘోరంగా మరణించారు. అలా మరణించడానికి గల కారణం వారి అమానుషాలే!” అంటూ బయటికి నడిచాడు డిటెక్టివ్ యువరాజ్.

—: ఐపోయింది :—